

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลปศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลปศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE MEMORIAL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts Education

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2016

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ” เสนอโดย นางสาวนิลรัตน์ ปัทม เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

- 1.ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันทนีย์ ศิริพัฒนานันทกุล
- 2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิริญา ดวงรัตน์
- 3.อาจารย์ ดร. วิสูตร โพธิ์เงิน

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ปริญญา ตันติสุข)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิริญา ดวงรัตน์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันทนีย์ ศิริพัฒนานันทกุล)

...../...../.....

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. วิสูตร โพธิ์เงิน)

...../...../.....

57901312: สาขาวิชาทัศนศิลปศึกษา

คำสำคัญ: สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ

นิทรรศน์ ปีทพุม: สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ผศ.วันทนีย์ ศิริพัฒนานันทกุล, ผศ.วิรัชญา ดวงรัตน์, อ.ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน. 70 หน้า

วิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ มีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอด ความทรงจำ ความผูกพัน ในครอบครัวที่อยู่ห่างไกลกันเป็นจุดเริ่มต้นเกิดแรงบันดาลใจในการถ่ายทอด เรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ด้วยวิธีการมัดผ้า เพื่อให้เกิดเนื้อหาของ ครอบครัวโดยอาศัยเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม หลอดฉาย ที่ผ่านการใช้แล้วมาเป็นสื่อในการแสดงออกเป็น รูปผลงานสื่อผสม เพื่อตอบสนองความอบอุ่นและคุณค่าของความรักที่ถ่ายทอดลงไปในงาน ขอบเขตของการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาลวดลายผ้าทอ พื้นบ้านที่อยู่ในกลุ่มฝีมือทอผ้าแม่บ้านและสภาพแวดล้อมครอบครัวของข้าพเจ้า 2) ขอบเขตด้าน รูปแบบ ลวดลายผ้าของพื้นบ้านในพื้นที่ผสมผสานกับจินตนาการส่วนตัวถ่ายทอดเรื่องราวความรัก ความผูกพันนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 3) ขอบเขตด้านเทคนิค การสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะสื่อผสมโดยเทคนิคการเย็บผ้าด้วยมือ แสดงออกด้วยเทคนิคการพันผ้า สร้างรายละเอียดส่วน ใหญ่ใช้เทคนิคเย็บผ้าต่อกัน ผสมใจด้วย เรียงต่อเป็นภาพลวดลายสร้างบรรยากาศด้วยสีพื้นหลาย น้ำหนัก เพื่อให้เกิดมิติที่เกิดขึ้นในผืนผ้า

วิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ” เป็นการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีแรงบันดาลใจจากแนวความคิดส่วนตัวเพื่อตอบสนองความคิดถึงที่มีต่อครอบครัวลูกใจให้ได้อยู่ใกล้ กันเพื่อให้ผู้พบเห็นผลงาน ได้เห็นความงามของผืนผ้า ได้รู้สึกล้อล่อยตาม และเป็นที่ยอมรับในสังคม แสดงออกมาเป็นผลงานศิลปะด้านสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม โดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานจำนวน 2 ชิ้น ผ่านเทคนิคการพันผ้าที่ผ่านการใช้แล้ว นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ

สาขาวิชาทัศนศิลปศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2559

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 1..... 2..... 3.....

57901312: MAJOR: VISUAL ARTS EDUCATION

KEY WORD: THE MEMORIAL

NINRAT PATTOOM: DIMENSION OF INCIDENCE ANGLE

THESIS ADVISORS: ASST PROF. WANTANEE SIRIPATTANANUNTAKUL ASST PROF.
WIRANYA DUANGRAT AND WISUD PO NGERN, Ph.D 70 pp.

Thesis under the topic “the Memorial” aim to convey memories of love and commitment of a long-distance family that is the inspiration starting point for conveying emotion and feeling through the creative process of ways to bundle and bolt in order to strengthen the content of the family via used clothing and spool as the medium in expressing the mixed media works. To meet the warmth and love merit that convey through the works.

The scope of the study is divided into three parts: 1) the scope of content. Study the hand-woven cloth patterns of folk crafts and my family environment 2) the scope of patterns folk crafts cloth format in the local area, combining with my own imagination conveying the personal stories of love and commitment which leading to the art creation 3) the scope of technique, The creation of mixed media artwork by hand sewn ,moreover, expressing by bundling and bolting included, quilting mixed with spools to get cloth pattern, facilitate the atmosphere by using multiple weight of neutral colors to create the dimensional cloth.

This thesis topic, "the Memorial" is the creations that inspired by personal aspect, responding towards family yearning to lessen those feelings of artist while the audiences who inspect the work would go along with the work with appreciation, as works of art displayed in 2 pieces of semi-abstract mixed media format.

Program of Visual Arts Education

Graduate School, Silpakorn University

Student’s signature.....

Academic Year 2016

Thesis Advisors’ signature 1..... 2..... 3.....

กิตติกรรมประกาศ

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ “สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ” สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลหลายท่านซึ่งไม่อาจนำมากล่าวได้ทั้งหมดและในครั้งนี้อต้องขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันทนีย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิริยญา ดวงรัตน์ และอาจารย์ ดร. วิสูตร โพธิ์เงิน อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิทยานิพนธ์ ที่ให้การช่วยเหลือ ให้คำแนะนำทั้งด้านความคิด และวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน รวมถึงคอยดูแลให้คำปรึกษาตลอดการสร้าง ผลงาน วิทยานิพนธ์ให้ดียิ่งๆขึ้นไป

ขอขอบพระคุณอาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์และศึกษาศาสตร์ทุกท่านที่คอยให้ความรู้ คอยชี้แนะ ในการเรียนและสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา และ ครอบครัวคนหาญ ที่เลี้ยงดูอบรมสั่งสอน แนะนำ ตักเตือน ให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนทุนในการศึกษาเล่าเรียน ศึกษาจนถึงปัจจุบัน

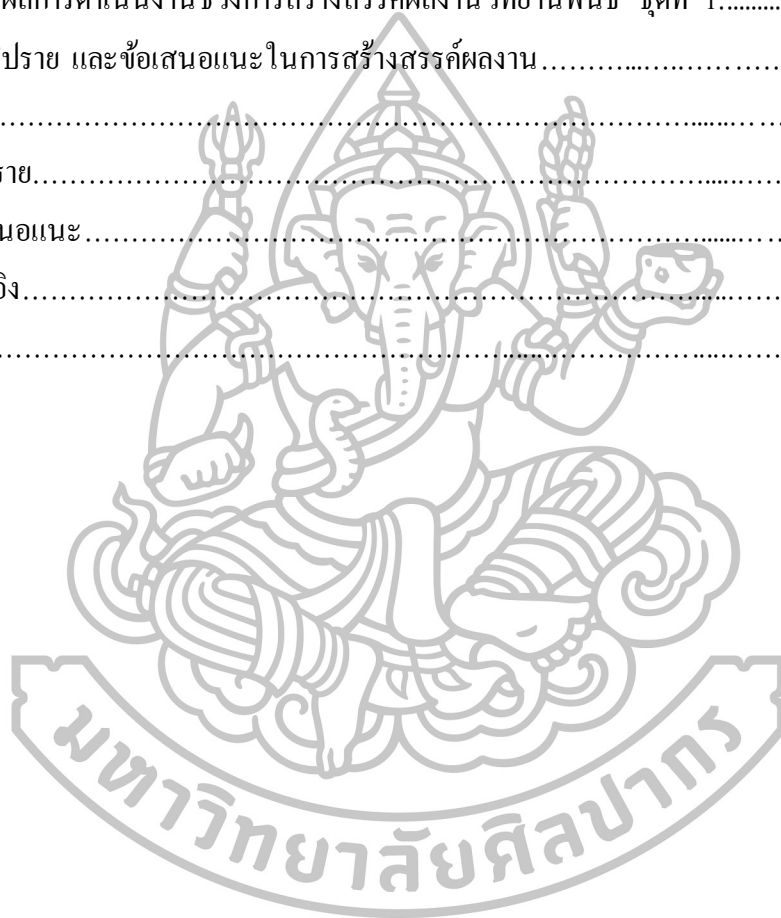
ขอบคุณเพื่อนๆ ที่สนศิลปศึกษารุ่น 6 และเจ้าหน้าที่คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์และศึกษาศาสตร์และเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่คอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำ ร่วมกับมิตรภาพดีๆ และความทรงจำ ที่ดีตลอดระยะเวลาในการศึกษาที่ มหาวิทยาลัยศิลปากร

และสุดท้ายขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่เป็นสถานที่ในการศึกษาเล่าเรียน ได้ให้ความรู้ ให้ประสบการณ์ มิตรภาพและข้าพเจ้ายินดีเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานศิลปะและเอกสารวิทยานิพนธ์ชุดนี้ได้ให้องค์ความรู้ ต่อผู้ที่สนใจจะศึกษางานศิลปะต่อไป

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่	
1.บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหาและความสำคัญ.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	2
ขั้นตอนการศึกษา.....	3
วิธีการศึกษา.....	3
แหล่งข้อมูล.....	4
อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	5
2.ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	6
ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ.....	6
อิทธิพลภายนอก.....	8
อิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม.....	9
อิทธิพลทางด้านศิลปกรรม.....	13
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	15
3.ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์.....	26
วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	27
การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล.....	27
ขั้นตอนการสร้างภาพร่าง.....	29
ขั้นตอนการปฏิบัติงาน.....	29
ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	30
ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์.....	34

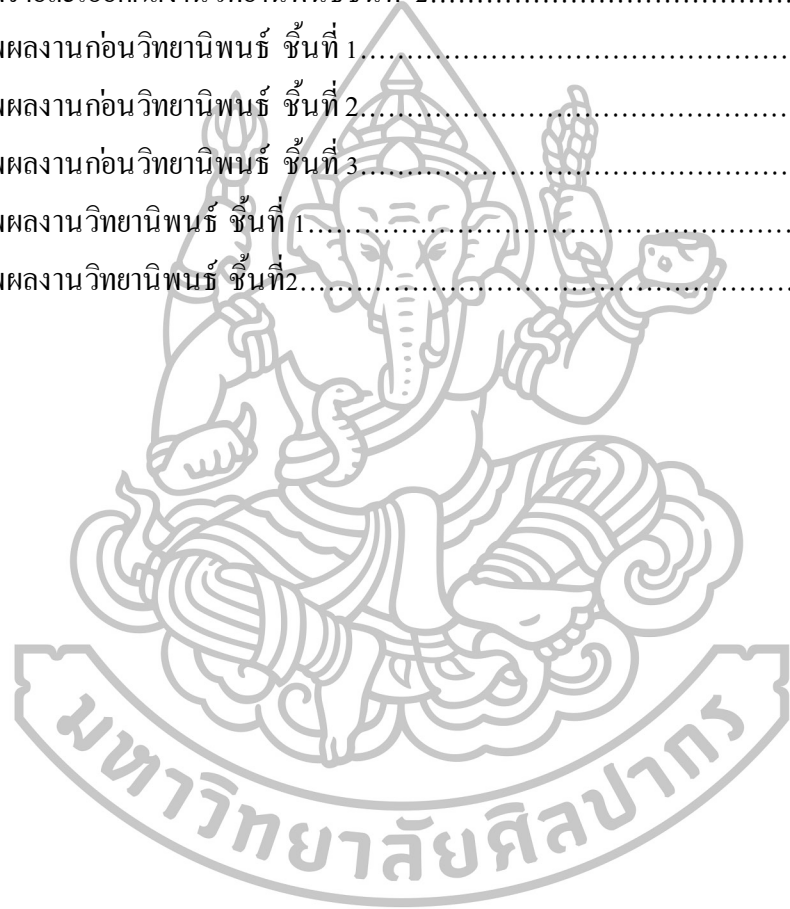
บทที่	หน้า
4.วิเคราะห์ผลการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	46
แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	47
รูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	47
วิเคราะห์ผลการดำเนินงานช่วงการสร้างสรรค์ผลงาน วิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1.....	47
วิเคราะห์ผลการดำเนินงานช่วงการสร้างสรรค์ผลงาน วิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1.....	51
5.สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	57
สรุป.....	57
อภิปราย.....	58
ข้อเสนอแนะ.....	59
รายการอ้างอิง.....	60
ประวัติผู้วิจัย.....	61

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพข้อมูลจากอิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม.....	10
2	ภาพข้อมูลจากอิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม.....	11
3	ภาพข้อมูลจากอิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม.....	11
4	ภาพข้อมูลจากอิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม.....	12
5	ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม.....	17
6	ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม.....	17
7	ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม.....	18
8	ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม.....	19
9	ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม.....	20
10	ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม.....	21
11	ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม.....	22
12	ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม.....	23
13	ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม.....	24
14	ภาพผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์.....	31
15	ภาพผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	32
16	ภาพผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	33
17	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	34
18	ภาพร่างลายเส้น ชั้นที่ 1.....	35
19	ภาพร่างลายเส้น รูปที่ 2.....	36
20	ภาพขั้นตอนการเรียงผ้าและขยายภาพร่างต้นแบบ ชั้นที่ 1 ส่วนที่ 1.....	37
21	ภาพขั้นตอนการเรียงผ้าและขยายภาพร่างต้นแบบ ชั้นที่ 1 ส่วนที่ 2.....	37
22	ภาพขั้นตอนการเรียงผ้าและขยายภาพร่างต้นแบบ ชั้นที่ 1 ส่วนที่ 3.....	37
23	ภาพขั้นตอนการเก็บรายละเอียดภาพให้เกิดความสมบูรณ์(วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1).....	38
24	รูปภาพการเตรียมชิ้นส่วนของผ้า ชั้นที่ 1.....	39
25	การสร้างชิ้นส่วนของใจด้าย.....	40
26	ภาพผลงาน การต่อ แต่ละชิ้นเรียงติดกัน.....	41
27	ภาพผลงาน ชั้นที่ 2 วางน้ำหนัก.....	41

28	ภาพผลงานชั้นที่2 เย็บเรียงกัน.....	42
29	ภาพเรียงต่อกันจน ใกล้เคียงสมบูรณ์.....	43
30	ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์.....	44
31	ภาพรายละเอียดผลงาน วิทยานิพนธ์ ชั้นที่2.....	45
32	ภาพรายละเอียดผลงาน วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2.....	45
33	ภาพผลงานก่อน วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	48
34	ภาพผลงานก่อน วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	49
35	ภาพผลงานก่อน วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	50
36	ภาพผลงาน วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	53
37	ภาพผลงาน วิทยานิพนธ์ ชั้นที่2.....	54

บทที่

บทนำ

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอด ความรักความผูกพันของคนในครอบครัว เปรียบเสมือนความรักที่อบอุ่นที่หาที่ไหนไม่ได้ ความอบอุ่นที่สัมผัสได้ถึง อารมณ์ความรู้สึกถึงความทรงจำที่ประทับใจในความผูกพันของครอบครัวแสดงถึงคุณค่าความงามของความรัก ความผูกพัน โดยแทนค่าความรู้สึกผ่านกระบวนการทาง สื่อผสม รูปแบบนามธรรม ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวด้วยเทคนิค การ มัด ม้วน พัน ถ่ายทอดออกมาเป็น สัญลักษณ์ และ เพื่อความสมบูรณ์ทางด้านเนื้อหาและด้านทัศนศิลป์ ความเป็นอิสระ ในการสร้างรูปแบบที่ให้ความรู้สึกถึงความ นุ่มนวล อบอุ่น

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทุกคนเกิดมาล้วนต้องการความพร้อมความสมดุลของครอบครัว ที่เป็นปัจจัยสำคัญให้มีชีวิตที่ต้องการความสุขทางด้านของทางกาย ไปจนถึง บางช่วงของชีวิต สถานการณ์ อารมณ์ ความรู้สึกภายในจิตใจ หรือเวลาต่างๆสภาพแวดล้อม พร้อมบุคคลรอบข้าง ซึ่งเป็นตัวกำหนดขึ้นมา เพื่อประเมินเหตุการณ์ชีวิตของคนเพื่อการอยู่รอด

ครอบครัว หมายถึง ครอบครัวเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมซึ่งประกอบด้วยสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปอยู่ร่วมกันช่วยกันดูแลรักษา นอกจากนี้ครอบครัวยังเป็นรากฐานหรือสถาบันที่สำคัญของสังคมในการให้การศึกษาอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูและ สร้างประสบการณ์ด้านต่างๆแก่สมาชิกที่อาศัยอยู่ร่วมกัน ตั้งแต่ยังเด็กจนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์

ความรักเป็นสิ่งที่กำเนิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับมนุษย์ ทุกชนชาติ ทุกยุคสมัย เป็นสิ่งสากลที่ทุกคนล้วนมีประสบการณ์ต่อความรู้สึก เกิดเรื่องราวต่าง ๆ จากความรักขึ้นมาใน โลกอย่างมากมาย ทั้งในด้านความสุข ความทุกข์ ความยินดี ความผูกพัน เป็นเสมือนบ่อเกิดแห่งแรงจูงใจ ที่สามารถทำให้มนุษย์ต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ ความรักยังเป็นเสมือนยารักษาความปวดร้าวในการฟันฝ่าปัญหาต่าง ๆ ในสังคมปัจจุบัน จากการแปรเปลี่ยนของสภาพความเป็นอยู่ใน วิธีการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ทำให้สายสัมพันธ์ความผูกพันต้องแยกจากเพื่อแสวงหาปัจจัยในการ ใช้จ่ายของคนใน ครอบครัว เดิมครอบครัวใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ปัจจุบันทุกคนต่างมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกัน มีความ

จำเป็นในการใช้ชีวิตที่ต้องแยกจาก ด้วยเหตุผล การทำงาน การศึกษา ทำให้ครอบครัวของข้าพเจ้าไม่ได้ใช้ชีวิตร่วมกันแต่ความรักความผูกพันยังคงฝังแน่น เป็นสิ่งที่คอยยึดเหนี่ยวและประสานความรักของครอบครัวไว้ จึงเกิดแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ความผูกพัน ความอบอุ่น และความรัก ผ่านวัสดุเครื่องนุ่งห่มที่ผ่านการสวมใส่แล้วของคนในครอบครัว นำมาถ่ายทอดอารมณ์ที่เกิดความรู้สึกให้คิดถึงความอบอุ่น และความรักที่อยู่ในจิตใจผ่านรูปสัญลักษณ์แห่งความทรงจำ

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาและค้นคว้าทดลอง หาแนวทาง การสร้างสรรค์ผลงานด้านสื่อผสม ที่ใช้วัสดุเครื่องนุ่งห่มของครอบครัวมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
2. เพื่อถ่ายทอดผลงานเป็นสื่อให้เห็นแนวทางเฉพาะคน ให้สาธารณชนได้เห็นมุมมอง ในการถ่ายทอด
3. เพื่อแสดงรูปสัญลักษณ์ ถ่ายทอดด้วยการนำวัสดุเครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ซึ่งเปรียบเสมือนสัญลักษณ์แทนความคิดถึงที่ข้าพเจ้ามีความรักความผูกพันต่อครอบครัว

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาลวดลายผ้าทอพื้นบ้าน ที่อยู่ในกลุ่มฝีมือทอผ้าแม่บ้านและสภาพแวดล้อมครอบครัวของข้าพเจ้า
2. ขอบเขตด้านรูปแบบ ลวดลายผ้าของพื้นบ้านในพื้นที่ ผสมผสานกับจินตนาการส่วนตัว ถ่ายทอดเรื่องราวความรักความผูกพันนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
3. ขอบเขตขอบเขตด้านเทคนิค การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสมโดยเทคนิคการเย็บผ้าด้วยมือ แสดงออกด้วยเทคนิคการพันผ้า สร้างรายละเอียดส่วนใหญ่ใช้เทคนิคเย็บผ้าต่อกัน ผสมใจด้วย เรียงต่อเป็นภาพลวดลายสร้างบรรยากาศด้วยสีพื้นหลายน้ำหนัก เพื่อให้เกิดมิติที่เกิดขึ้นในผืนผ้า

ขั้นตอนการศึกษา

1. สํารวจและศึกษาเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน
2. เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม(ด้วยวิธีการศึกษาจากสถานที่จริง) โดยวิธีการเก็บบันทึกข้อมูลภาพถ่ายตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ศูนย์รวมทอผ้าแม่บ้าน จ.มุกดาหาร บ้าน ลวดลายผ้าทอห้องสมุด แหล่งวัฒนธรรม หนังสือ อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์เกี่ยวกับวิธีการสร้างสรรค์
3. ศึกษาข้อมูลรูปแบบผลงานของศิลปินที่มีลักษณะเรื่องราวที่เกี่ยวกับความรัก ความผูกพัน และเนื้อหาการสร้างสรรค์ผลงานให้ได้ตามวัตถุประสงค์
4. รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์และลงมือสร้างด้วยแบบร่างและขยายงานจริงตามแนวที่ได้ร่างภาพไว้รวมถึงการแก้ปัญหาตามคำแนะนำ ที่ให้อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำในขณะปฏิบัติงานจริง
5. การวิเคราะห์และสรุปการสร้างสรรค์

วิธีการศึกษา

1.การศึกษาข้อมูล

การศึกษาข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน ได้ศึกษาจากแหล่งเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและศึกษาจากสถานที่จริงกับครอบครัว บ้านที่มีอาชีพทอผ้า หมู่บ้านร่วมแหล่งการทอผ้า และครอบครัวเพื่อสัมผัสความรู้สึกของรูปแบบต่างๆของสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ของครอบครัวการใช้ชีวิต รวมถึงเสื้อผ้าของครอบครัวคัดเลือกผ้าที่เหมาะสมพร้อมบันทึกในสมุด และการถ่ายภาพบันทึก รวบรวมเป็นข้อมูลเบื้องต้น ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้

2.การวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างสรรคภาพร่าง

วิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลจากแหล่งเอกสารต่าง ๆ สถานที่จริงและภาพถ่ายที่เหมาะสม แหล่งข้อมูลที่สำคัญของการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเรื่องราวในการดำเนินชีวิตของครอบครัวทั้งในอดีตและปัจจุบัน ผสานกับเนื้อหาทางด้านเทคนิควิธีการของสื่อวัสดุที่แฝงคุณค่าของความรัก ความผูกพัน เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ความสมดุลของมัดผ้า ในการจักวางองค์ประกอบของภาพ จำเป็นต่อการร่างภาพก่อน เพื่อการปรับเปลี่ยน ส่งผลให้ผลงานได้รูปทรงที่ร่างภาพไว้

ควรร่างปรับเปลี่ยนไว้หลายๆภาพ เพื่อเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานจริงในขั้นต่อไป

แหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสาร

หนังสือ บทความ

ห้องสมุด

อินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวกับสวดตายพื้นบ้าน

คู่มือการแสดงผลงานศิลปกรรมต่างๆ

2. ข้อมูลที่ได้จากภาคสนาม

กลุ่มทอผ้าแม่บ้าน บ้านใกล้เคียงและสิ่งแวดล้อม ตามสถานที่ต่างๆ

บ้านตนเอง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

1. อุปกรณ์ที่ใช้บันทึกข้อมูล

กล้องถ่ายรูป

สมุดบันทึก สมุดสเก็ต

ดินสอ ปากกา

คอมพิวเตอร์

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

เข็ม

คัตเตอร์

กรรไกร

ใยสังเคราะห์

3. วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

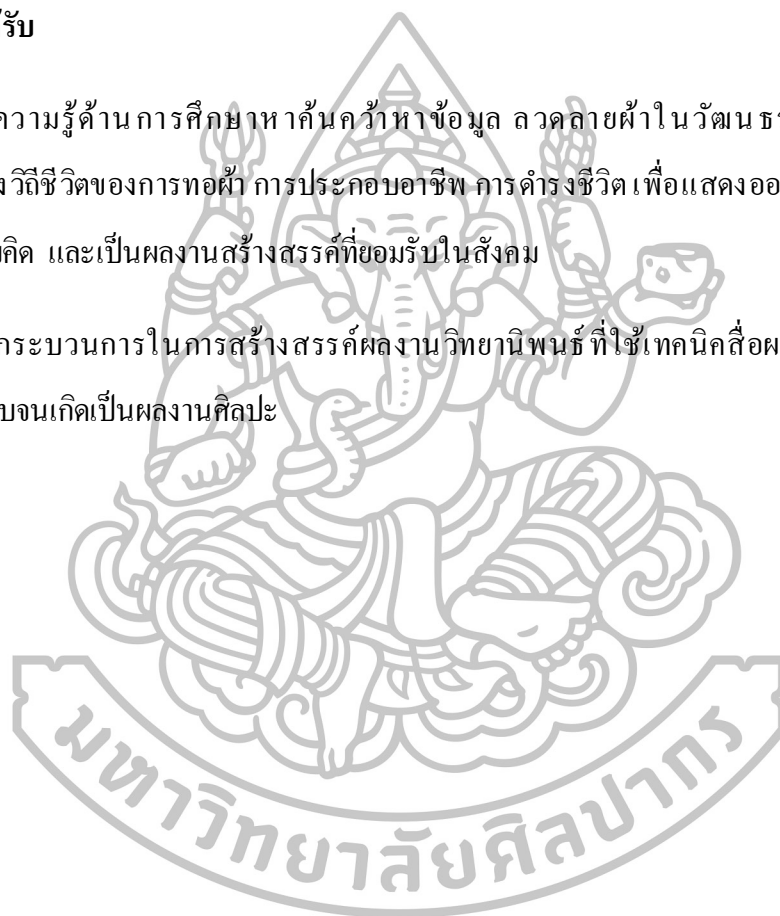
หล่อด้าย/สี

ผ้าสำเร็จ

เส้นผ้า

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ความรู้ด้านการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล ลวดลายผ้าในวัฒนธรรมความเป็นเอกลักษณ์ของ วิถีชีวิตของการทอผ้า การประกอบอาชีพ การดำรงชีวิต เพื่อแสดงออกทางความรู้สึก และแนวความคิด และเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่ยอมรับในสังคม
2. กระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ที่ใช้เทคนิคสื่อผสม และวิธีการผูก มัด และเข้บจนเกิดเป็นผลงานศิลปะ

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ มาจากประสบการณ์ที่ผ่านมาซึมซับเข้าสู่ภายใน หลอมรวมเป็นแรงบันดาลใจ และแหล่งข้อมูลที่สำคัญของการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเรื่องราวในการดำเนินชีวิตของครอบครัวทั้งในอดีตและปัจจุบัน มาผสมผสานกับเนื้อหาทางเทคนิควิธีการของสื่อวัสดุที่แฝงคุณค่าของความรัก ความผูกพัน สร้างสรรค์เป็นผลงานวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ในการสร้างสรรค์ผลงานได้มีการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างสรรค์สามารถแบ่งได้ตามลำดับดังนี้

1. ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ
2. อิทธิพลภายนอก
 - 2.1 อิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม
3. อิทธิพลทางด้านศิลปกรรม
 - 3.1 ลัทธิศิลปะนามธรรม
 - 3.2 ศิลปะสื่อผสม
 - 3.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

1. ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

ศิลปะคือการแสดงออกของความพอใจตามอารมณ์ (Art is the Expression of Emotion) ปริมาณความพอใจตามอารมณ์ไม่สามารถวัดได้ว่ามากน้อยแค่ไหน ไม่ว่าจะวัดด้วยเครื่องมือชนิดใดก็ตาม ทั้งนี้เพราะเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลเฉพาะสังคม วัฒนธรรม ตามปริมาณสิ่งเร้า และแรงจูงใจภายนอกความพอใจเป็นความพอใจความรู้สึก ตามคุณภาพของสิ่งเร้าทางประสบการณ์รับรู้ต่าง ๆ ทำให้มนุษย์ตอบสนองโดยการถ่ายทอดสิ่งเร้าด้วยวัสดุและวิธีการ ให้เป็นเรื่องราวตามที่ตนพอใจ

ทั้งนี้ “สัญลักษณ์” เป็นการสื่อสารอย่างหนึ่ง ที่ผู้ส่งสารใช้เป็นกลวิธีให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจ โดยที่ผู้ส่งสารไม่บอกสารนั้นในทางตรง กลับใช้สัญลักษณ์ในการส่งสารแทน แล้วผู้รับสารตีความหมายแทนค่าสัญลักษณ์นั้น บางครั้งมนุษย์มีความสุขกับการหาความหมายของชีวิต หา

ความหมายของสิ่งต่างๆ รอบตัว ทำให้เกิดการสร้าง “สัญลักษณ์” คือการเปรียบสิ่งหนึ่งซึ่งมีความหมายเหมือนหรือคล้ายกับอีกสิ่งหนึ่ง ให้เกิดความหมายใหม่หรือคงความหมายเดิมอยู่

สัญลักษณ์ อาจถูกแทนด้วยรูปภาพ ภาษา วรรณกรรม หรือแม้กระทั่งบทเพลง แสดงให้เห็นว่ารอบตัวเรานั้น สิ่งที่มีมนุษย์กระทำ สิ่งที่มีธรรมชาติสร้างสรรค์ สามารถนำมาเป็นสัญลักษณ์สื่อแทนความหมายและเป็นศาสตร์ที่กล่อมเกล้าให้คน ได้ใช้ความคิด การตีความหมาย และที่สำคัญที่สุด บางครั้งสัญลักษณ์ก็สามารถอธิบายนามธรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้เช่นกัน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2555 ให้ความนิยามของ “สัญลักษณ์” หมายถึง [สันยะ] น. สิ่งที่กำหนดนิยามกันขึ้นเพื่อให้ใช้หมายความแทนอีกสิ่งหนึ่ง เช่น ตัวหนังสือเป็นสัญลักษณ์แทนเสียงพูด H เป็นสัญลักษณ์แทนธาตุไฮโดรเจน $+$, $-$, \times , \div เป็นสัญลักษณ์เครื่องหมายทางคณิตศาสตร์¹

ชลูด นิ่มเสมอ ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม) ประจำปี พ.ศ. 2541 ให้ความหมายของ “สัญลักษณ์” ไว้ว่า สิ่งหนึ่งที่ใช้แสดงความหมายของอีกสิ่งหนึ่งหรือความหมายที่ใช้แทนรูปของความคิด เช่น นกเขาเป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพ สิงโตเป็นสัญลักษณ์ของความกล้าหาญ $+$ เป็นสัญลักษณ์ของการเพิ่ม ฯลฯ

ชลูด นิ่มเสมอ ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม) ประจำปี พ.ศ. 2541 กล่าวถึงการสร้างสรรค์ คือ การสร้างสัญลักษณ์หนึ่ง เพื่อสื่อความหมาย ในชีวิตประจำวันนั้นเราใช้สัญลักษณ์เป็นที่เข้าใจกันอยู่แล้ว แต่ในทางศิลปะนั้น สัญลักษณ์เป็นการสื่อความหมายจากจิตใจส่วนลึกจึงต้องใช้สัญลักษณ์ที่สร้างขึ้นใหม่อย่างเหมาะสม เช่น รูปต้นไม้ในงานศิลปะแบบรูปธรรมก็เป็นสัญลักษณ์ เพราะศิลปินเขียนรูปต้นไม้ที่มีใบเพื่อแสดงถึงต้นไม้ในธรรมชาติ หากแต่ใช้มัน

¹ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2555, (กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน), 2559.

เป็นสัญลักษณ์ของอารมณ์หรือความคิดของศิลปินท่านนั้น สัญลักษณ์ในงานศิลปะจึงเป็นสัญลักษณ์ที่ 'เกิดใหม่' และเป็นสัญลักษณ์ส่วนตัวของศิลปิน²

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า สัญลักษณ์ คือ การสร้างสัญลักษณ์หนึ่งเพื่อสื่อความหมาย ให้เข้าใจในอารมณ์ผ่านผลงาน สัญลักษณ์ อาจถูกแทนด้วยรูปภาพ ภาษา วรรณกรรม หรือแม้กระทั่งบทเพลง แสดงให้เห็นว่ารอบตัวเรานั้น สิ่งที่มีมนุษย์กระทำ สิ่งที่ธรรมชาติสร้างสรรค์ สามารถนำมาเป็นสัญลักษณ์สื่อแทนความหมายและเป็นศาสตร์ที่กล่อมเกลาให้คนได้ใช้ความคิด การตีความหมาย และสำคัญที่สุดบางครั้งสัญลักษณ์ก็สามารถอธิบายนามธรรม แทนความรู้สึกที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้เช่นกัน

จากการถ่ายทอดผลงาน รูปสัญลักษณ์สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแทนความรู้สึกให้เกิดความต้องการภายใน ที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกคิดถึง เพื่อให้เกิดความพึงพอใจและเป็นที่ยอมรับในสังคมเพราะสัญลักษณ์เป็นภาพที่ออกมาจากภายใน ผ่านกระบวนการคิด และ ทดลอง จนเป็นผลงานสัญลักษณ์แทนความทรงจำ

ความห่างไกล หน้าที่การทำงาน การศึกษา และ ความเป็นอยู่ ทำให้ต้องโหยหาความสุขจากครอบครัวจนกลายเป็นความคิดถึง เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชุด สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ ชุดนี้

2. อิทธิพลภายนอก

การสร้างสรรค์ผลงานชุด สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ ชุดนี้ มีอิทธิพลทางด้าน วัฒนธรรมการแต่งกายการทอผ้า ผ้าซิ่น และเครื่องนุ่งห่ม ผ้าห่มที่เป็นเอกลักษณ์ จากการที่ได้รับอิทธิพลที่มาจากความเป็นอยู่ในวัฒนธรรมที่ตนอยู่ได้เป็นแรงบันดาลใจในการถ่ายทอดผลงานจนถึงปัจจุบัน โดยลักษณะทางสังคม ชาวภูไท(ผู้ไทย) เป็นกลุ่มที่มีความขยัน และอดออมเป็นพิเศษ และมีวัฒนธรรมในเรื่องการถักทอเสื้อผ้าเด่นชัด จึงปรากฏเสื้อผ้าชนิดต่างๆ ทั้งผ้าฝ้าย ผ้าไหมในกลุ่มชาวภูไท(ผู้ไทย) โดยเฉพาะผ้าแพรวานับว่ามีวัฒนธรรมเรื่องเสื้อผ้าเด่นชัดมาก

² ชลูด นิ่มเสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2539), 307- 308.

ผ้าซิ่น วัฒนธรรมของกลุ่มภูไทที่เด่นชัด คือ การทอผ้าซิ่นที่มีต้นต่อเป็นฝืนเดียวกับผ้าฝืน เช่น ดินต่อขนาดเล็ก กว้าง 4 ถึง 5 นิ้ว (มือ) ที่เรียกว่า ดินเต๊ะ เป็นที่นิยมในหมู่วุฒูไท ทอเป็นหมีสาด มีหม้อล้อมคราม จนเป็นสีครามเกือบเป็นสีดำ แต่ชาวบ้านเรียกว่า?ผ้าดำ? หรือซิ่นดำ ลักษณะเด่นของซิ่นหมีชาวภูไท คือการทอและลวดลาย เช่น ทอเป็นลายขนาดเล็กๆ นอกจากนี้มีลายอื่น ๆ เช่น หมีปลา หมีตุ้ม หมีกระจิง หมีซ้อ ทำเป็นหมีคั่น มิได้ทอเป็นหมีทั้งฝืน แต่หากมีลายต่าง ๆ มากันไว้สีที่นิยมคือ สีเขียว สีน้ำเงิน สีแดง สีม่วง ฝืนมักใช้เครือหูกฝ้ายสีเปลือกอ้อย นอกจากนี้ยังพบผ้ามัดหมีฝ้ายขาวสลับดำในกลุ่มผู้ไทยเชื้อ นิยมทำเป็นเสื้อแขนกระบอกสามส่วน ติดกระดุมธรรมดา กระดุมเงินหรือเหรียญสตางค์ เช่น เหรียญสตางค์ห้า สตางค์สิบ มาติดเรียงเป็นแถว นิยมใช้เป็นผ้าล้อม ครามเข้มใน ราว พ.ศ. 2480 โดยมีผู้นำผ้าขลิบแดงคิดขายเสื้อ เช่น ที่คอสาบเสื้อปลายแขนเพื่อใช้ในการพ้อนภูไทสกลนคร และใช้กันมาจนถึงปัจจุบัน

ผ้าห่ม การทอผ้าฝืนเล็ก ๆ เป็นวัฒนธรรมของชาวกุ่มพื้นที่อีสานมานานแล้วผ้าห่มใช้สำหรับห่มแทนเสื้อกันหนาว ใช้คลุมไหล่ เช่นเดียวกับไทยลาวที่นิยมใช้ผ้าขาวม้าพาดไหล่ ผ้าห่มของกลุ่มชนต่าง ๆ ในเวลาต่อมามีขนาดเล็ก ทำเป็นผ้าสไบเป็นส่วนแทนประ โยชน์ใช้สอย เดิมคือห่มกันหนาวหรือปกปิดร่างกายส่วนบน โดยการห่มทับเสื้อ ผ้าห่มของภูไทที่เรียกว่า ผ้าจ่อง เป็นผ้าทอด้วยฝืน มีเครื่องลาย เครื่องพื้นหลายแบบนอกจากนี้ยังมีผ้าแพรวนอกจากผ้าจ่องแล้ว ชาวภูไทยังมีผ้าลาย ซึ่งใช้เป็นผ้ากันห้อง หรือใช้ห่มแทนเสื้อกันหนาวหรือต่อกลาง 2 ฝืน เป็นผ้าห่มขนาดใหญ่พอสมควร แต่ผ้าลายที่มีชื่อคือผ้าลายบ้านนางอยู่ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร การแต่งกายของชาวภูไท ยังนิยมสายสร้อยคอ สร้อยข้อมือ ซ้อเท้า (ก้องแขน ก้องขา) ทำด้วยโลหะเงิน เก้าฝั่มเป็นมวยสูงตั้งตรงในสมัยโบราณใช้ฝ้ามินหรือแพรมน ทำเป็นผ้าสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ ม้วนผูกมวยผมอดลลายผ้าด้านหลังใน ปัจจุบันใช้ผ้าแถบเล็ก ๆ สีแดงผูกแทนแพรมน

2.1 อิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม

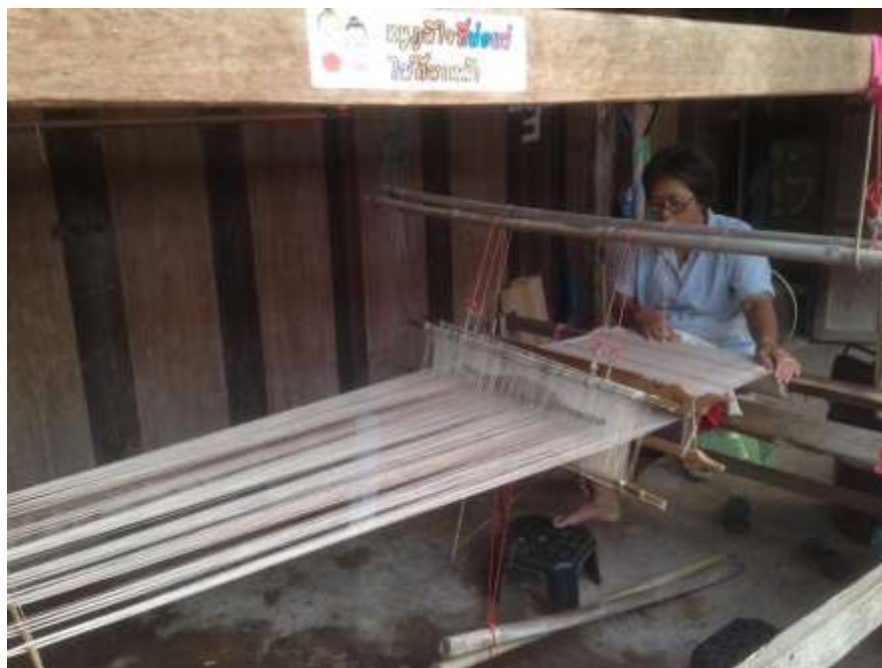
การสร้างสรรคผลงานชุด สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ ชุดนี้ มีอิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อมมาเป็นส่วนสำคัญในการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ของความเป็นจริงในสิ่งแวดล้อมในด้านความเป็นอยู่การแสดงออกที่เป็นภาพสัญลักษณ์แสดงความต้องการและถ่ายทอดความทรงจำเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตนเองและเพื่อแสดงตัวตนให้เกิดการยอมรับในสังคมผ่านการสร้างสรรคผลงานเพราะเป็นการนำเรื่องราวบันทึกแทนความทรงจำของครอบครัวมาสร้างสรรค

ผลงาน สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ จากการศึกษาข้อมูลเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์แห่งความทรงจำ ที่ได้กล่าวถึง สัญลักษณ์แห่งความทรงจำทั้งในด้าน โครงสร้างความเป็นอยู่ การดำรงชีวิตภายในครอบครัว จำนวน และบทบาทหน้าที่ของสมาชิกภายในครอบครัว เป็นต้น เป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อ การดำรงอยู่ เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมและ การเปลี่ยนแปลงของเวลาและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการสมัยใหม่ ทำให้ประชาชน ในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของตนเองและบุคคลภายในครอบครัวแต่ละ ครอบครัวจะต้องสู้กับชีวิตและ ความเป็นอยู่ภายในครอบครัวให้มีความเป็นอยู่ที่ดีในสังคมปัจจุบัน ทำให้วัตถุ เครื่องทุนแรงและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆอย่างมากมายรวมถึงเทคโนโลยีที่สร้างความบันเทิงนานาชนิดประการ ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่ พลิกผันวิถีของผู้คน ให้มีความเร่งรีบ ดิ้นรนไขว่คว้าและแสวงหาความเจริญทาง วัตถุเพื่อสนองต่อความต้องการของตนเองจนหลงลืมวิถีชีวิตแบบเก่าของบรรพบุรุษ ที่เคยสร้างความเจริญยิ่งขึ้น นับวันยิ่งลางเลือนจางหายไปกับวิถีชีวิตและค่านิยมแบบใหม่ใน โลกปัจจุบัน ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความรักและความผูกพันและต้องการเก็บรักษาความงดงามเหล่านี้เพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งความทรงจำไว้ในผลงานสร้างสรรค์ ที่ช่วยกระตุ้นความรู้สึของผู้คน ให้หวนระลึกถึงวิถีที่ดั่งงามไว้ เป็นคติตัวอย่างและแนวทางในการดำรงชีวิตซึ่งมีผลก่อให้เกิดจินตนาการออกม่ายทอดเรื่องราวของความรักและสัญลักษณ์แห่งความทรงจำ ไว้ในผลงาน ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

ภาพที่ 1 ภาพข้อมูลจากอิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม

ที่มา: ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, แม่ท้อผ้า, เมื่อ 12 สิงหาคม 2558

ภาพที่ 2 ภาพข้อมูลจากอิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม

ที่มา: ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, กลุ่มแม่บ้านทอผ้า, เมื่อ 12 สิงหาคม 2558

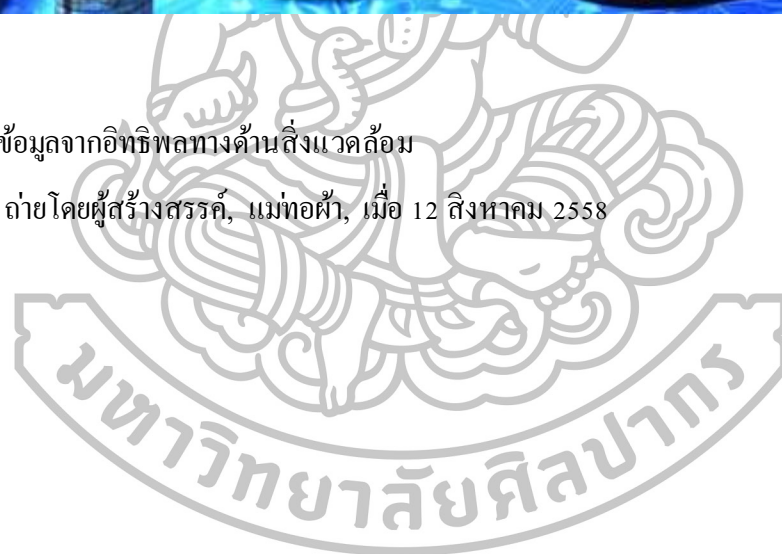
ภาพที่ 3 ภาพข้อมูลจากอิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม

ที่มา: ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, แม่ทอผ้า, เมื่อ 12 สิงหาคม 2558

ภาพที่ 4 ภาพข้อมูลจากอิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม

ที่มา: ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, แม่ทอผ้า, เมื่อ 12 สิงหาคม 2558

3.อิทธิพลทางด้านศิลปกรรม

จากแนวคิดและแรงบันดาลใจ รวมถึงอิทธิพลภายนอกจากสภาพแวดล้อมอิทธิพลทางด้านศิลปกรรม และผลจากการสังเคราะห์แนวทางการสร้างสรรค์ศิลปะนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายของวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ ได้รับอิทธิพล ศิลปะนามธรรม ศิลปะสื่อผสม และจากศิลปินทั้งทางด้านเนื้อหา รูปแบบและเทคนิควิธีการดังนี้

3.1 ลัทธิศิลปะนามธรรม

ศิลปะนามธรรม(Abstract Art) คือแนวศิลปะที่แสดงถึงแนวความคิดหลักของศิลปะสมัยใหม่ ใช้ภาษาภาพในการสื่อความหมายด้วยรูปทรง, สี และลายเส้น เพื่อสร้างสัดส่วนซึ่งอาจจะประกอบขึ้นในระดับความเป็นนามธรรมที่แตกต่างกันไปตั้งแต่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาไปจนถึงช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ศิลปะตะวันตกได้รับอิทธิพลในการใช้ทัศนมิติและความพยายามในการทำให้สมจริงมากที่สุด ขณะที่ศิลปะของวัฒนธรรมนอกทวีปยุโรปถูกเข้าถึงและแสดงให้เห็นแนวทางอันหลากหลายในการอธิบายทัศนประสบการณ์ของตัวศิลปิน จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ศิลปินหลายคนรู้สึกถึงความต้องการที่จะสร้างสรรค์ศิลปะแนวใหม่ ซึ่งสามารถที่จะถ่ายทอดการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานของเทคโนโลยี, วิทยาศาสตร์ และปรัชญา ต้นตอที่ทำให้ศิลปินสร้างสรรค์งานศิลปะของตัวเองนั้นมีหลากหลายและสะท้อนให้เห็นสภาพก่อนการเปลี่ยนแปลงทั้งทางสังคมและปัญญาในทุกแง่มุมของวัฒนธรรมยุโรปในขณะนั้น

ศิลปะนามธรรม ศิลปะไร้รูปแบบตายตัว ศิลปะไร้รูปธรรม และศิลปะไม่แสดงลักษณะ คือศิลปะที่เกี่ยวข้องกันอย่างหลวมๆ แม้ในความหมายเชิงลึกก็อาจมีความแตกต่างกันก็ตาม

ศิลปะนามธรรมชี้ให้เห็นการละทิ้งค่านิยมในการสร้างสรรค์ภาพให้มีความสมจริงของวงการศิลปะ การวาดภาพโดยที่ไม่เน้นความสมจริงนี้อาจแสดงไว้เพียงเล็กน้อย, บางส่วน หรืออาจจะแสดงไว้โดยสมบูรณ์ทั้งชิ้นงาน ศิลปะนามธรรมคงอยู่ต่อเนื่องเรื่อยมา แม้แต่ศิลปะที่พยายามจะทำให้มีองศาที่มากที่สุดก็อาจจะเรียกได้ว่าเป็นศิลปะนามธรรม และตั้งแต่การแสดงภาพอย่างสมบูรณ์แบบเริ่มมีความยุ่งยากที่จะเข้าถึงแก่นแท้ งานศิลปะที่ใช้ความเป็นอิสระและแตกต่างไปจากเดิมทั้งรูปแบบและการใช้สีซึ่งมีความเด่นสะดุดตา ก็อาจถูกเรียกว่าเป็นศิลปะนามธรรมได้ด้วยเช่นกัน ศิลปะนามธรรมโดยสมบูรณ์คือศิลปะที่ไม่สามารถโยงเข้ากับแหล่งอ้างอิงรูปธรรมใดได้เลย

ตัวอย่างเช่น ในศิลปะนามธรรมทรงเรขาคณิตน้อยครั้งที่จะพบแหล่งต้นตอของแนวคิดหรือรูปทรงที่ปรากฏเป็นรูปธรรมในธรรมชาติ ซึ่งทั้งศิลปะรูปแบบตายตัวและศิลปะนามธรรมโดยสมบูรณ์ต่างก็มีความเฉพาะตัวที่เหมือน แต่ศิลปะรูปแบบตายตัวและศิลปะเสมือนจริง (หรือศิลปะสำนึก) มักจะมีบางส่วนที่เป็นนามธรรมปรากฏด้วยอยู่บ่อยครั้ง

ทั้งศิลปะนามธรรมทรงเรขาคณิตและศิลปะนามธรรมแบบพลั่วไหว่มักจะมีความเป็นนามธรรมโดยสมบูรณ์อยู่บ่อยครั้ง และหนึ่งในพัฒนาการอันหลากหลายของศิลปะที่กลายมาเป็นศิลปะนามธรรมบางส่วน เช่น ศิลปะคิตโวิสต์ที่เน้นการใช้สีแบบผิดแปลกอย่างจงใจและเด่นชัด หรือลัทธิคิวบิสม์ที่เน้นการทำให้รูปแบบการวาดภาพสิ่งต่างๆ ในชีวิตจริงผิดแปลกไปจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด

จากการศึกษาข้อมูลทั้งทางด้านเนื้อหา รูปแบบ และเทคนิค ทำให้เข้าใจในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านรูปแบบนามธรรมได้และเชื่อมโยงกับผลงานแนวความคิดเกี่ยวกับศิลปะนามธรรมได้เป็นอย่างดี³

3.2 ศิลปะสื่อผสม

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิหยาณิพนธ์ ผลงาน ชุด สัญลักษณ์แห่งความผูกพัน ได้นำศิลปะสื่อผสมมาใช้ในการสร้างผลงาน โดยนำลักษณะศิลปะสื่อผสมที่ศึกษาแล้วมาปรับใช้ในการนำวัสดุมาสร้างสรรค์ในผลงาน สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ

ศิลปะสื่อผสม (Mixed Media Art) คำว่า ศิลปะสื่อประสม หรือ ศิลปะสื่อผสม หมายถึง ผลงานที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยใช้เทคนิคและวิธีการของศิลปะทางด้านทัศนศิลป์หลายๆ แขนงมาผสมผสานทำให้เกิดผลงานที่อยู่ในชั้นเดียวกัน เน้นหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ แสดงออกถึงอารมณ์สะเทือนใจของผู้สร้าง ซึ่งวัสดุที่ใช้ในการสร้างผลงาน สื่อผสมสามารถหาได้จากวัสดุธรรมชาติ เช่น วัสดุจากพืช สัตว์ และแร่ วัสดุสังเคราะห์ เช่น กระดาษ โลหะ เป็นต้น

ซึ่งนิยามของคำว่าศิลปะนั้นเป็นการนำสิ่งที่มีอยู่มาประยุกต์ผสมผสานกันเพื่อให้เกิดเป็นผลงานทางด้านศิลปะที่มีรูปแบบออกมาเป็นรูปเป็นร่างเพื่อให้คนดูได้สามารถรับรู้ถึงความหมายของผลงานศิลปะที่เราสร้างขึ้นมานั่นเองครับ ซึ่งการถ่ายทอดเรื่องราวหรือว่าการเล่าเรื่องเหตุการณ์ต่างๆนั้น ถ้าเราสามารถถ่ายทอดเรื่องราวเป็นแบบสามมิติได้ ก็จะทำให้ผู้ที่ชมผลงานนั้นสามารถที่

³ ศิลปะนามธรรม, เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2559, เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki.com>

จะซึมซับข้อมูลได้เร็วขึ้นและได้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างเรื่องเล่ากับเหตุการณ์ที่เป็นจริง ซึ่งด้วยเหตุนี้จึงได้มีการนำความรู้ทางด้านศิลปะแขนงต่างๆมาผสมกันจนเรียกว่า ศิลปะสื่อผสม ซึ่งสื่อผสมเป็นผลงานศิลปะในด้าน จิตรศิลป์ ในการนำสื่อมากกว่าสองสื่อ หรือศิลปะมากกว่าสองแขนงมารวมกันขึ้นไปมาสร้างเป็นงานชิ้นเดียวกัน โดยนิยมใช้สื่อที่แตกต่างกัน มานำจุดเด่นของแต่ละสื่อมาใช้ร่วมกัน เช่นการสร้างภาพชุดชีวิตของนักบุญฟรานซิสแห่งอาซิซิในซาเปลต่างๆ ที่ภูเขาคักคีลิตีแห่งพีคมอนต์และลอมบาร์ดีทางตอนเหนือของประเทศอิตาลีที่ใช้ทั้งประติมากรรมและจิตรกรรมมาผสมผสานเข้าเป็นการทำงานชิ้นเดียวกัน ที่ทำให้เป็นงานที่มีลักษณะเป็นสามมิติ ซึ่งในภาพสามมิตินี้เองที่สามารถมองได้หลายมุมมอง ทั้งได้เห็นส่วนลึกส่วนเว้านั่นเองครับ ซึ่งนักออกแบบหลายๆท่านได้พยายามศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะสื่อผสมเพื่อที่จะนำมาออกแบบผลงานของตัวเองให้มีจุดเด่นและดึงดูดคนดูให้มีความน่าสนใจในผลงานของเขาให้มากที่สุด ปัจจุบันนี้ศิลปะทางด้านสื่อผสมมีการนำแนวความคิดทางด้านนี้มาใช้กันมากในด้านธุรกิจ เพราะสามารถที่จะผลิตผลงานสามมิติออกมาดึงดูดคนดูนั่นเอง ซึ่งที่เราเห็นการโดยส่วนใหญ่ทุกวันนี้ก็อย่างเช่น ภาพยนตร์ 3 มิติ⁴

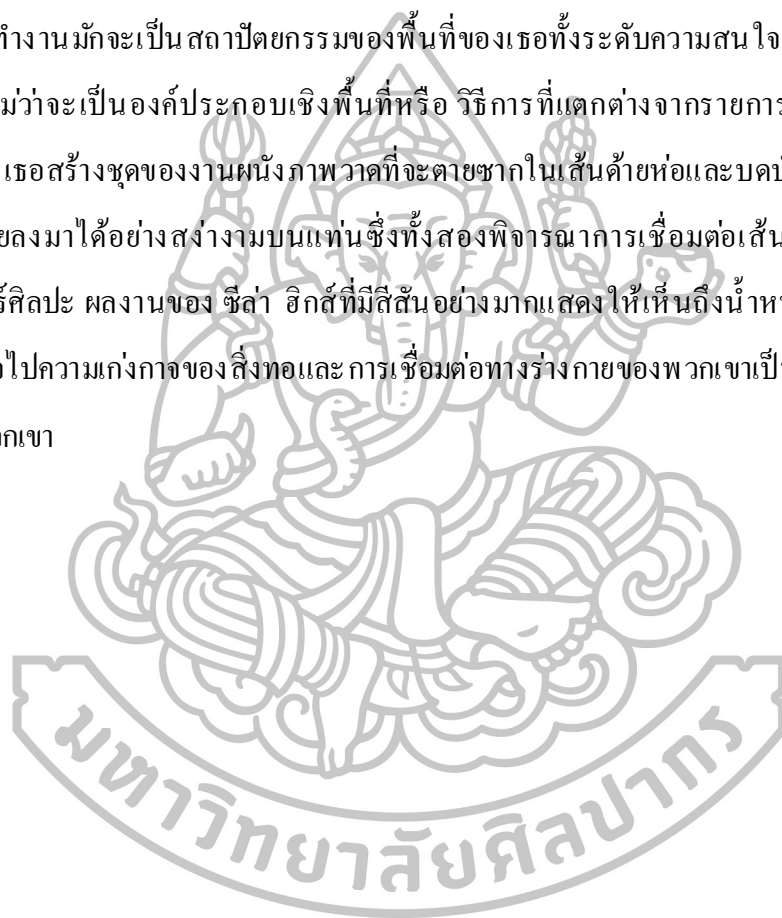
3.3 อธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ข้าพเจ้าได้รู้สึกพบเห็นและชื่นชอบผลงานของศิลปินหลายท่าน โดยเฉพาะศิลปินทั้งในและต่างประเทศ เพราะเขาเป็นผู้เริ่มการสร้างสรรค์โดยมีเนื้อหารูปแบบและแนวคิดที่แปลกใหม่น่าสนใจ และศิลปินที่มีอิทธิพลต่อผลงานในเรื่องของรูปแบบ มีดังนี้

Sheila Hicks ซีล่าฮิกส์ เป็นศิลปินในอเมริกันเกิดใน Hastings, เนบราสก้าในปี 1934 สร้างสรรค์ผลงานแสดงออกด้วยศิลปะสิ่งทอเทคนิคดั้งเดิมของเม็กซิกัน การทอผ้าซึ่งเป็นแรงบันดาลใจของเธอที่ทำให้สร้างผลงานของการทอผ้าตั้งแต่ชิ้นเล็กๆ ไปจน มัดม้วนใหญ่ ผลงานของเธอคือประติมากรรมรูปปั้นของเธอเป็นสิ่งทอ สิ่งทอของเธอจะมีภาพวาดและรูปถ่ายของเธอมีการศึกษาสร้างสรรค์ด้วยรูปแบบนามธรรม ซีล่าฮิกส์ เป็นศิลปินที่เป็นมินิมัลลิสต์ที่ร่วมงานฝีมือ, งานศิลปะและการออกแบบในการทำงานเกี่ยวกับอวัยวะภายในของเธอกับเส้นใยตั้งแต่ปี 1960 แม้ว่าเธอจะศึกษาภายใต้โจเซฟ Albers และจอร์จ Kubler ที่มหาวิทยาลัยเยลในปี 1950 ฮิกส์

⁴ ศิลปะสื่อผสม, เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2559, เข้าถึงได้จาก

ค้นพบสิ่งทอละตินอเมริกาโดยวิธีการ Anni Albers, ทอผ้าจากโรงเรียน Bauhaus เชอလာไปชิติทูน ฟูลไบรท์ในปี 1957 ที่เธอกลายเป็นหลงใหลกับสิ่งทอที่มีศักยภาพขยายตัวที่สร้างขึ้นในต่างประเทศ จากประเทศอินเดียอเมริกาใต้เม็กซิโกโมร็อกโก ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลในด้านรูปแบบของการสร้าง ผลงาน โดยเย็บทอผ้าห่อถักเปียและใช้ "วัสดุอ่อนนุ่ม" การวาดสามมิติ- ชุดของเธอ "Minimes" ทอ กรอบเล็ก ๆ ทำด้วยที่ทอผ้าแบบพกพาที่รวมพบว่าองค์ประกอบของธรรมชาติและคอลัมน์ที่แขน ของเส้นใยที่ทำงานมักจะเป็นสถาปัตยกรรมของพื้นที่ของเธอทั้งระดับความสนใจของผู้ชมในทุก รายละเอียดไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบเชิงพื้นที่หรือ วิธีการที่แตกต่างจากรายการที่อาจจะมีการ หลอมรวมกัน เธอสร้างชุดของงานผนังภาพวาดที่จะตายซากในเส้นด้ายห่อและบดบังและอีกเส้นที่ ป่าของเส้นใยลงมาได้อย่างสง่างามบนแท่นซึ่งทั้งสองพิจารณาการเชื่อมต่อเส้นใยเหล่านี้ต้อง ประวัติศาสตร์ศิลปะ ผลงานของ ซิล่า ฮิกส์ที่มีสีสันอย่างมากแสดงให้เห็นถึงน้ำหนักและปริมาณ ดึงความสนใจไปความเก่งกาจของสิ่งทอและการเชื่อมต่อทางร่างกายของพวกเขาเป็นอิสระจากการ ทำงานของพวกเขา

ภาพที่ 5 ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม

ที่มา: Sheila Hicks. Photo Courtesy, **Weaving as Metaphor**. เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2559

เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Sheila_Hicks

ภาพที่ 6 ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม

ที่มา: Sheila Hicks. **Weaving as Metaphor**. เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2559. เข้าถึงได้จาก

https://en.wikipedia.org/wiki/Sheila_Hicks

ภาพที่ 7 ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม

ที่มา: Sheila Hicks. **Weaving as Metaphor**. เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2559. เข้าถึงได้จาก

https://en.wikipedia.org/wiki/Sheila_Hicks

วิกตอเรีย Udondian เป็นศิลปินชาวไนจีเรีย การนำเสื้อผ้ามาสร้างสรรค์ในการสร้างผลงาน โดยใช้เสื้อผ้ามือสองเนืองด้วยเป็นประเทศที่สิ้นเสื้อผ้าที่มีปริมาณมาก เป็นแหล่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอแอฟริกาตะวันตกและเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม จนเป็นจุดเริ่มต้นได้นำเสื้อผ้ามือสองมาใช้ซึ่งให้แรงบันดาลใจจากการหาวัสดุที่ทิ้งจากถนนในประเทศไนจีเรีย ที่ได้รับอิทธิพลผลงานของวิกตอเรีย Udondian ทั้งด้านเนื้อหา รูปแบบ และการใช้สัญลักษณ์ในการนำเสนอเพื่อแสดงออกถึง สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ จนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 8 ภาพผลงานของ Victoria Udondian

ที่มา: AFRICANA.ORG, **Victoria Udondian**, เข้าถึงเมื่อ 1 กันยายน 2559, เข้าถึงได้จาก

<http://africanah.org/venice-biennial-victoria-udondian-nigeria/>

ภาพที่ 9 ภาพผลงานของ Victoria Udondian

ที่มา AFRICANAH.ORG, **Victoria Udondian**, เข้าถึงเมื่อ 1 กันยายน 2559, เข้าถึงได้จาก

<http://africanah.org/venice-biennial-victoria-udondian-nigeria/>

ภาพที่ 10 ภาพผลงานของ Victoria Udondian

ที่มา AFRICANAH.ORG, **Victoria Udondian**, เข้าถึงเมื่อ 1 กันยายน 2559, เข้าถึงได้จาก

<http://africanah.org/venice-biennial-victoria-udondian-nigeria>

หทัยรัตน์ มณีจันทร์ เป็นศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสมจากความสะเทือนใจในการสูญเสียแม่ผู้ล่วงลับ โดยศิลปินใช้รูปแบบด้วยการใช้สัญลักษณ์ทางศาสนา คือ เจดีย์ ที่เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมแบบไทย นำมาผสมผสานสร้างเป็นผลงาน ด้วยเทคนิควิธีการแบบพื้นบ้านไทย เพื่อถ่ายทอดความคิด อารมณ์ความรู้สึกของตัวศิลปินเอง และความงามในเชิงศิลปะร่วมสมัย ที่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ไทยอันทรงคุณค่าไว้ได้ ข้าพเจ้าได้อิทธิพลจากการสร้างสรรค์ โดยอาศัยเสื้อผ้าเครื่องใช้ ในการใช้ชีวิตประจำวันมาเป็นสื่อในการแสดงออกเป็นรูปแบบผลงาน สื่อผสมและจัดวาง เพื่อสะท้อนความงดงามและคุณค่าของความรัก ซึ่งเป็นอิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้

ภาพที่ 11 ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรมของ ชื่อศิลปิน หทัยรัตน์ มณีจันทร์

ที่มา: นิทรรศการ “ความรัก และ ความศรัทธา” เข้าถึงเมื่อ 8 กันยายน 2559, เข้าถึงได้จาก

<http://www.portfolios.net/m/event?id=2988839%3AEvent%3A2727050>

ภาพที่ 12 ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรมของ ชื้อศิลป์น หทัยรัตน์ มณีจันทร์
ที่มา: นิทรรศการ “ความรัก และความศรัทธา” เข้าถึงเมื่อ 8 กันยายน 2559, เข้าถึงได้จาก

<http://www.portfolios.net/m/event?id=2988839%3AEvent%3A272705>

ภาพที่ 13 ภาพข้อมูลจากผลงานศิลปกรรมภาพของ ชื้อศิลป์น หทัยรัตน์ มณีจันทร์
ที่มา :นิทรรศการ “ความรัก และ ความศรัทธา” เข้าถึงเมื่อ 8 กันยายน 2559, เข้าถึง ได้จาก
<http://www.portfolios.net/m/event?id=2988839%3AEvent%3A2727050>

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพล

ที่	ตัวอย่างภาพ ผลงาน	ชื่อศิลปิน	รูปแบบ	เทคนิค	อิทธิพลที่ได้รับ
1.		sheila hicks	นามธรรม	สื่อผสม	ด้านเนื้อหาสัญลักษณ์แห่งความทรงจำด้านรูปแบบของการสร้างผลงาน โดยเย็บทอผ้าห่อถักเปียและใช้ "วัสดุอ่อนนุ่ม" การวาดสามมิติ- ชุด "Mimimes" ทอ กรอบเล็ก ๆ ทำด้วยกึ่งทอผ้าแบบพกพาที่รวมพบว่าองค์ประกอบของธรรมชาติและที่แขนของเส้นใยที่ทำงาน มักจะเป็นสถาปัตยกรรมของพื้นที่ทั้ง ด้วยรูปแบบนามธรรม และเทคนิคสื่อผสม
2.		Victoria Udondian	นามธรรม	สื่อผสม	ด้านเนื้อหาสัญลักษณ์แห่งความทรงจำที่มีรูปปลักษณ์การนำผ้ามือสองมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน และเทคนิคการใช้เสื้อผ้ามือสองมาสร้างเป็นผลงาน
3.		หัตถ์รัตน์ มณีจันทร์	กึ่ง นามธรรม	สื่อผสม	ด้านเนื้อหาสัญลักษณ์แห่งความทรงจำและอิทธิพลจากการสร้างสรรค์ โดยอาศัย เสื้อผ้าเครื่องใช้ ในการใช้ชีวิตประจำวัน มาเป็นสื่อ ในการแสดงออกเป็นรูปแบบผลงานสื่อผสมและจัดวางเพื่อสะท้อนความงดงามและคุณค่าของความรัก

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานชุด สัญลักษณ์แห่งความทรงจำเป็นการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ที่แสดงเนื้อหาเรื่องราวด้านความรักความผูกพันที่มีต่อครอบครัวเพื่อตอบสนองความพึงพอใจและเพื่อเป็นการเป็นที่ยอมรับในสังคม ผลงานจิตรกรรม 2 มิติเทคนิคสื่อผสม ได้มีการศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งด้านเนื้อหา รูปแบบ และวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงาน และได้มีการกำหนดขั้นตอนและกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อจะเป็นแบบแผนในการปฏิบัติ ซึ่งมีขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

1. วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
 - 1.1 การศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูล
 - 1.1.1 ศึกษาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้การทอผ้า
 - 1.1.2 ศึกษาข้อมูลจากการลงสำรวจภาคสนาม
 - 1.1.3 ศึกษาข้อมูลด้านเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงาน
 - 1.2 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล
 - 1.2.1 ด้านเนื้อหา
 - 1.2.2 ด้านรูปแบบ
 - 1.2.3 ด้านเทคนิควิธีการ
 - 1.3 การสร้างภาพต้นแบบ
 - 1.4 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์
3. ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์
 - 3.1 การเตรียมวัสดุอุปกรณ์
 - 3.2 สร้างภาพต้นแบบ
 - 3.3 การปฏิบัติการผลิตสร้างสรรค์ผลงาน

1. วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

1.1 การศึกษาข้อมูล ในการสร้างสรรค์ผลงาน ได้มีการศึกษาหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหลายๆแหล่ง สามารถแบ่งได้ ดังนี้

1.1.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งหนังสือ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆจากห้องสมุด เพื่อนำข้อมูลมาสังเคราะห์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

1.1.2 ศึกษาโดยการลงพื้นที่สำรวจ การทอผ้า ที่มีลวดลายเป็นเอกลักษณ์ของคนในพื้นที่ปัจจุบันตามสถานที่ต่างๆ เช่น บ้านที่มีอาชีพทอผ้า ศูนย์การเรียนรู้ทอผ้า บ้านตนเอง และครอบครัว เป็นข้อมูลที่ได้พบเจอในชีวิตประจำวันเป็นประจำ สัมผัสโดยตรงที่สามารถสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และ ในบริเวณบ้านตนเอง และแหล่งเรียนรู้การทอผ้า จากข้อมูลตรงนี้ทำให้เกิดแรงบันดาลใจและเริ่มต้นในการนำสิ่งใกล้ตัวมาแสดงออก ทางศิลปะซึ่งง่ายต่อการเข้าใจและเข้าถึง

1.1.3 ศึกษาด้านเทคนิค วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน จากการศึกษาขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยเทคนิคคือผสม ด้วยรูปแบบนามธรรม ซึ่งหาข้อมูลจากศิลปินที่มีลักษณะการสร้างสรรค์ผลงานที่สอดคล้อง และมีทิศทางเดียวกัน เพื่อเป็นตัวอย่างในการสร้างสรรค์ผลงาน

1.2 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งภาคเอกสารและการลงพื้นที่เก็บข้อมูลได้นำมาวิเคราะห์ ทั้งทางด้านเนื้อหา แนวคิด รูปแบบและวิธีการเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน สามารถอธิบายได้ดังนี้

1.2.1 ด้านเนื้อหา ในการสร้างสรรค์ผลงาน สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ ชุดนี้ มีการวิเคราะห์เนื้อหาจากการศึกษาข้อมูลจากครอบครัวของข้าพเจ้าที่อยู่ห่างไกลกัน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตนเอง และเพื่อการเป็นที่ยอมรับในสังคม ผ่านการใช้สัญลักษณ์คือ ผ้าของคนในครอบครัวที่ผ่านการใช้มาแล้วมาสร้างสรรค์เพื่อตอบสนองความรู้สึกภายใน

1.2.2 ด้านรูปแบบ ในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นงานจิตรกรรม 2 มิติ ด้วยรูปแบบนามธรรม โดยการใช้เส้นผ้านำมาตัดเย็บเรียง ตัดแต่งผ่านกระบวนการวิธีในแนวทางเฉพาะตน เช่นการนำมาจัดเรียงให้มีมิติ ให้น่าสนใจ ซึ่งมีการใช้ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

เส้น (Line) เส้นที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้เกิดจากเส้นเส้นที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ” เป็นการใช้เส้นในการสร้างสรรค์ โดยรวมจะ

เป็นเส้นที่เกิดจากการกำหนดรูปทรงที่จะนำเสนอในผลงาน เส้นที่เกิดจากรูปทรงลักษณะเส้นที่นำมาใช้ในงานเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวที่แฝงความหมาย ให้เห็นถึงความอบอุ่น เส้นที่นำมาประกอบใช้ในงานก็จะเป็น เส้นประเภท เส้นโค้ง เล็กและใหญ่ เส้นอิสระเป็นส่วนใหญ่และเป็นเส้นที่เข้ามาเป็นตัวขัดแย้ง ในปริมาณที่น้อย เพื่อให้ภาพดูสมบูรณ์และไม่จืดชืด

รูปร่าง (Shape) รูปร่างที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นรูปร่างที่เกิดจากนำ ผ้าห่มที่ทอขึ้นเอง เพื่อใช้งาน ได้จริง เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน เพื่อให้เกิดความเป็นถิ่นนามธรรม

รูปทรง (Form) รูปทรงที่ใช้ในการสร้างสรรค์เกิดจากรูปทรงที่นำมาเสนอในงานสร้างสรรค์ชุดนี้ เป็นรูปทรงจาก ที่ใช้ในงานเป็นรูปทรงอิสระ โดยสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่จัดให้เป็นรูปทรงหลายขนาดโดยจัดวางรูปทรงไว้หลายขนาด ที่แตกต่างกัน จัดวางเรียงลดทอนทับซ้อนกันเล็กน้อยและวางรูปแบบซ้ำๆกัน เพื่อแสดงรูปสัญลักษณ์ สื่อถึงเนื้อหา แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ลักษณะพื้นผิว (Texture) พื้นผิวที่ใช้ในงานสร้างสรรค์ เป็นพื้นผิวที่ถูกสร้างให้เกิดความลวมเพื่อให้เกิดความเป็นถิ่นนามธรรมของวัตถุ พื้นผิวที่ปรากฏในการผลงานสร้างสรรค์ชุดที่สร้างขึ้นเพื่อให้เกิดความรู้สึกในการมองและสัมผัส ให้กับผิววัตถุของรูปทรง เป็นการสร้างโดยใช้เทคนิคเพื่อเกิดภาพสัญลักษณ์ ซึ่งพื้นผิวที่สร้างขึ้น เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นของผลงาน พื้นผิวให้ความหลากหลายเพราะ พื้นผิวเป็นส่วนสร้างความสนใจเป็นจุดดึงดูดให้ผลงานมีรายละเอียด ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น

สี (Color) สีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจะเป็น โครงสร้างสี โดยรวมที่จะ ครอบคลุมทั่วทั้งภาพให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่ปรากฏในผลงานสร้างสรรค์ชุด “สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ” เป็นสีที่สร้างบรรยากาศให้เกิดความรู้สึก สีที่ใช้ส่วนใหญ่ช่วยประสาน วัตถุกับสภาพแวดล้อมให้อยู่ร่วมกันได้ การใช้สีโทนอุ่นผสมโทนเข้มที่แสดงถึงความอบอุ่นและพื้นที่ปรากฏอยู่บนเสื้อผ้า เศษผ้า ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ได้ผ่านกาลเวลาและการใช้งานมาจนกระทั่งความสดใสของสีดูจืดจางลงเกิดเป็นสีที่มีความนุ่มนวลให้ความรู้สึกอบอุ่นและความสุขอย่างชัดเจน ซึ่งน้ำหนักของสีจากวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาคือ เครื่องนุ่งห่มที่ใช้ในชีวิตประจำวันของครอบครัวและยังแฝงด้วยนัยยะของชีวิตความผูกพันเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการสร้างสรรค์

น้ำหนัก (Tone) น้ำหนักที่ใช้ในงาน เป็นการสร้างน้ำหนักแสงเงาที่เกิดจากแสงที่กระทบวัตถุ ซึ่งน้ำหนักในผลงานมากขึ้น น้ำหนักที่สร้างในผลงานเกิดจากการสร้างค่าน้ำหนักของวัตถุรูปทรง เพื่อสื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของวัตถุภายในงาน และเป็นการสร้างค่าน้ำหนักของบรรยากาศให้เกิดระยะ มิติ ภายในภาพของการจัดให้มีน้ำหนักโดยรวมที่เป็นน้ำหนักกลางๆการ

กระจายน้ำหนักของภาพแสดงให้เห็นถึงความอบอุ่น ใช้น้ำหนักเข้มสุดด้วยเจดสี ด้วยสีดำและอ่อนสุดด้วยสีขาว กระจายสีให้เกิดน้ำหนักแตกต่างกันไป

พื้นที่ว่าง (Space) พื้นที่ว่างในการผลงานชุดนี้เกิดจากการพื้นที่ให้ช่วงทำให้รูปทรงชัดเจนขึ้น เพื่อให้ความโดดเด่น จากการใช้พื้นที่ว่างช่วยในการทำให้เกิดจุดเด่นในภาพ น้ำหนักที่สร้างในผลงานเกิดจากการสร้างค่าน้ำหนักของวัตถุรูปทรง เพื่อสื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของวัตถุภายในงาน และเป็นการสร้างค่าน้ำหนักของบรรยากาศให้เกิดระยะ มิติภายในภาพของการจัดให้มีน้ำหนักโดยรวมที่เป็นน้ำหนักกลางๆการกระจายน้ำหนักของภาพแสดงให้เห็นถึงความอบอุ่น ใช้น้ำหนักเข้มสุด ด้วยสีดำและอ่อนสุดด้วยสีขาว กระจายสีให้เกิดน้ำหนักแตกต่างกันไป

1.2.3 ด้านเทคนิควิธีการ ได้แสดงออกผ่านเทคนิคสื่อผสม โดยใช้วิธีการ เย็บ ต่อ เรียงมัด พัน และแสดงพื้นผิวของวัตถุให้เกิดลวดลาย เทคนิคในการสร้างสรรค์งานใช้เทคนิคการมัดเย็บผ้า เริ่มจากการวาดภาพร่างและขึ้นสีน้ำแบบรวมๆ ให้เต็มพื้นที่ของผ้าใบตามรูปทรง แล้วค่อยๆ เพิ่มน้ำหนักแสงเงาให้กับวัตถุต่างๆตามรูปทรงที่ร่างไว้ สร้างบรรยากาศในงาน โดยการแทรกสีบรรยากาศลงในรูปทรงของวัตถุต่างๆ และเก็บรายละเอียดด้วยการนำภาพผ้าที่ม้วนไว้นำมาปะติดใหม่ให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่จึงคุมบรรยากาศได้ดี ความเป็นผิวของวัตถุสื่อผ้า ด้วยเย็บสีต่าง ๆ โดยเน้นและปล่อย ตามลำดับความสำคัญของรูปทรงให้เกิดจุดเด่นในงาน

1.3 การสร้างภาพถ่ายต้นแบบ ในขั้นตอนการสร้างภาพถ่ายต้นแบบ ได้นำเอาข้อมูลที่ได้จากการศึกษาต่างๆมารวบรวมมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ ประมวลผลความคิดออกมาในรูปแบบเนื้อหา และเทคนิควิธีการ จนสรุปผลเป็นรูปแบบแบบร่าง โดยการสร้างภาพถ่ายต้นแบบ จากการจัดองค์ประกอบลักษณะของ สไลด์ และผ้าห่ม พร้อมบันทึกด้วยการถ่ายภาพ แล้วนำภาพถ่ายมาปรับแต่งมุมมองและจัดองค์ประกอบเพื่อให้ได้ภาพที่สมบูรณ์ตามที่ต้องการ โดยภาพที่ได้จะแบบร่างในการสร้างสรรค์ผลงาน ในกระบวนการต่อต้านด้าน จิตรกรรมซึ่งจะเป็นภาพที่แสดงลักษณะเป็นลวดลายที่ให้ความรู้สึกอบอุ่น และแสดงถึงการจัดวางแบบซ้ำ ในการสร้างสรรค์

1.4 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน นำภาพต้นแบบมาขยายงานเป็นงานจิตรกรรม 2 มิติ ด้วยการใช้เทคนิคสื่อผสม ซึ่งโครงสร้างและรายละเอียดของผลงาน จะเย็บให้เหมือนต้นแบบและมีการวางโทนสีเพ่งน้ำหนักบางพื้นที่ให้เกิดความสมดุลมากขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้สึกตามเนื้อหาของผลงาน และเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้บรรลุตามเป้าหมายของวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

2. ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานมีขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นการทดลองสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ในชุดนี้ ผลงานสร้างสรรค์ผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสัญลักษณ์แห่งความทรงจำ ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง มีการแสดงออกทางด้านรูปแบบเป็นลักษณะอาการของการเรียงน้ำหนักสีของเส้นผ่า ปรับเพิ่มขนาด เพื่อให้เหมาะสม รูปแบบที่ได้ในการสร้างสรรค์ของผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์จึงเป็นการแสดงออกของลวดลายผ้าที่มีวิธีการปรับเปลี่ยนเพิ่มขนาด และปริ้นโทนสี ลักษณะอาการของลวดลายที่แสดงความอบอุ่นความรัก ความต้องการ ความผูกพันผ่านผลงานจิตรกรรม 2 มิติ เทคนิคสื่อผสม

ภาพที่ 14 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

เทคนิค สีสผสม (มัด พันผ้า)

ขนาด 220x50 เซนติเมตร

ภาพที่ 15 ชั้นที่ 2 ภาพผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

เทคนิค สีสผสม (มัด พันผ้า)

ขนาด 220x150 เซนติเมตร

ภาพที่ 16 ชั้นที่ 3 ภาพผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

เทคนิค สื่อผสม (มัด พับ ผ้า)

ขนาด 220x180 เซนติเมตร

3. ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์

หลังจากได้ศึกษาข้อมูลที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ในขั้นตอนต่อไปคือขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานในช่วงวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 การเตรียมวัสดุอุปกรณ์

การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชุด สัญลักษณ์แห่งความทรงจำนี้ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดผ่านเทคนิคสื่อผสม ชุดนี้เป็นอย่างมากจึงต้องจัดเตรียมวัสดุให้มีความพร้อมเพื่อสะดวกต่อการสร้างสรรค์ผลงานซึ่งในเทคนิคสื่อผสม ที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์เฉพาะในการสร้างสรรค์ และวัสดุบางชนิดของผ้า ได้แก่ เสื้อผ้าของครอบครัวที่ใช้แล้ว ผ้าสำเร็จรูปชนิดบาง เข็มหลายขนาด ด้าย ฝ้าย หลอดด้าย เป็นต้น

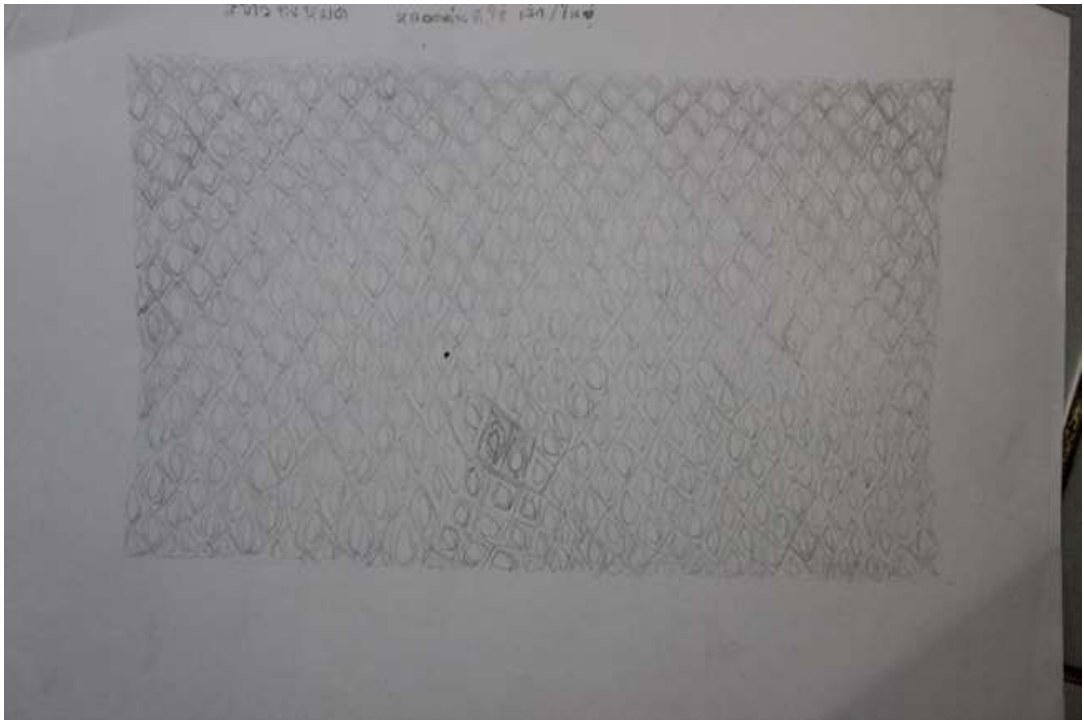

ภาพที่ 17 วัสดุอุปกรณ์รวมที่ใช้ในการสร้างสรรค์

3.2 สร้างภาพร่างต้นแบบ ขั้นตอนในการสร้างภาพร่างต้นแบบ เริ่มจากการเลือกลวดลาย สี และรูปทรงที่จะเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายตามความพึงพอใจของตนเอง ลวดลายที่เลือกส่วนใหญ่เป็นลวดลาย นกเกาะสน เป็นลวดลายที่กลุ่มแม่บ้านออกแบบเอง คั่นเอง และ ทอผ้าเองที่กาลังนิยมในปัจจุบันและเป็นและเป็นลวดลายที่ไม่ซ้ำใคร ซึ่งเป็นการได้รับอิทธิพลจากการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมในความเป็นอยู่มากขึ้น ในยุคปัจจุบัน และสร้างภาพร่างต้นแบบด้วยการเลือกมุมมองต่างๆ ในการนำเสนอ จากนั้นเลือกภาพร่างต้นแบบที่มีมุมมองที่ต้องการ และนำมาปรับแต่งในตัวผลงาน ปรับแต่งรูปให้ได้มุมมองที่ต้องการ ให้รูปแบบของภาพแสดงรายละเอียดของลวดลาย ลักษณะของโทนสี เพื่อสื่อความหมายให้ตรงกับเนื้อหา และมีการปรับสีและแสงเงาของภาพตามให้ได้ตามความต้องการ

ภาพที่ 18 ภาพร่างต้นแบบ ชั้นที่ 1 (วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1)

ภาพที่ 19 ภาพร่างต้นแบบ ชั้นที่ 2 (วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2)

ภาพที่20 ภาพขั้นตอนการเรียงผ้าและขยายภาพตามภาพร่างต้นแบบ (วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 ส่วนที่ 1)

ภาพที่21 ภาพขั้นตอนการเรียงผ้าและขยายภาพตามภาพร่างต้นแบบ (วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 ส่วนที่ 2)

ภาพที่ 22 ภาพขั้นตอนการเรียงผ้าและขยายภาพตามภาพร่างต้นแบบ (วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 ส่วนที่ 3)

ภาพที่ 23 ภาพขั้นตอนการเก็บรายละเอียดภาพให้เกิดความสมบูรณ์และได้ภาพผลงานสำเร็จ (วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1)

3.2 การปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงาน เริ่มจากการ ตัดผ้าให้ได้ตามขนาดที่ต้องการ ขนาดของงานขยายจากภาพร่างต้นแบบ วางเรียงสีและและเรียงวางตำแหน่งแล้วเย็บต่อกัน ร่างภาพตามภาพร่างต้นแบบ และใช้เทคนิคทางด้านสื่อผสมในการสร้างสรรค์ผลงาน ใช้เสื้อผ้าที่ใส่แล้วนำไปสร้างใหม่ในการสร้างผลงานด้วยสื่อผสม โดยการวาง โทนสีของโครงสร้างของวัตถุรวมๆ และค่อยๆ เพิ่มน้ำหนักทีละลำดับขั้น เย็บต่อกัน จนทั่วผืน และเน้นการเขียนรายละเอียดของของ ลวดลายเสื้อผ้า ให้มีความน่าสนใจและบางพื้นที่ให้ค่าน้ำหนักแสงเงาที่เกินจากการวางน้ำหนักได้ตรงตำแหน่งที่ต้องการ รวมถึงพื้นผิวการวางมัดผ้าผิวของผ้า รวมเป็นเส้นที่นำสายตาให้มีความเหมือนตามภาพต้นแบบ และเก็บรายละเอียดของผ้าและแสงเงาโดยรวมของภาพอีกทีเพื่อให้ภาพเกิดความสมบูรณ์

ภาพที่ 24 ชั้นที่ 1 รูปภาพการเตรียมชิ้นส่วนของงานชั้นที่ 1

ภาพที่ 25 การสร้างสรรค์ชิ้นสวนของใจด้าย

- (1) นำด้ายมาพันกับผ้า 1 รอบ (2) พันผ้าจนหมดแล้วมัดให้เรียบร้อย
- (3) นำผ้ามาพันเป็นใจด้าย (4) ได้ชิ้นสวนของใจด้ายเรียบร้อย

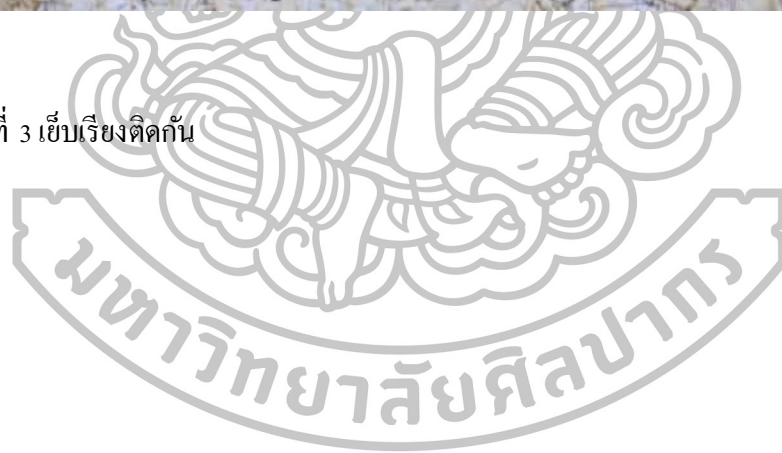
ภาพที่ 26 การต่อแต่ละชั้น เรียงติดกัน

ภาพที่ 27 รูปที่ 2 วางน้ำหนัก

ภาพที่ 28 รูปที่ 3 เย็บเรียงติดกัน

ภาพที่ 29 ภาพการเรียงต่อกันจนใกล้เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่30 รูปที่ 4 ภาพเสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 31 ภาพรายละเอียดผลงาน

ภาพที่ 32 ภาพ รายละเอียดของผลงาน

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานการดำเนินงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้กำหนดหัวข้อเรื่อง สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อแสดงเนื้อหาเรื่องราว ด้านความรักความคิดถึง ของคนในครอบครัว เพื่อตอบสนองความพึงพอใจ และเพื่อเป็นที่ยอมรับในสังคมผ่านผลงานด้านสื่อผสม เทคนิค การมัดผ้า ผ่านวัสดุเครื่องนุ่งห่ม ของคนในครอบครัว ถ่ายทอดผ่านรูปสัญลักษณ์ ซึ่งมีขั้นตอนของการวิเคราะห์ผลงาน เพื่อเป็นประโยชน์และเป็นข้อมูลในการพัฒนาผลงาน ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด สัญลักษณ์แห่งความทรงจำต่อไป ในการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ช่วงเวลา คือ ช่วงก่อนสร้างสรรค์ผลงาน วิทยานิพนธ์ และ ช่วงการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ดังนี้

- 1.วิเคราะห์ผลการดำเนินการช่วงก่อนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
 - 1.1 แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน
 - 1.2 รูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน
- 2.วิเคราะห์ผลการดำเนินงานช่วงการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์
 - 2.1 วิเคราะห์ผลการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน วิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1
 - 2.2 วิเคราะห์ผลการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน วิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

1.วิเคราะห์ผลการดำเนินการช่วงก่อนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่อง จึงสามารถ วิเคราะห์ ผลการดำเนินงาน ได้จากการวิเคราะห์แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานและรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งได้ข้อมูลจากการปฏิบัติผลงานก่อนการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ทั้ง 2 ชุด เพื่อศึกษาและพัฒนาเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

1.1 แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน จากการได้รับแรงบันดาลใจจากความห่างไกล การมรณาที่ที่รับผิดชอบ หน้าที่ต่อบทบาทการใช้ชีวิตประจำวันของคนในครอบครัวจนทำให้ความรู้สึกโหยหาต่อครอบครัว เช่น แม่ ยาย และบุคคลสำคัญที่แยกจาก เป็นต้น เพื่อต้องการบันทึกความทรงจำ แสดงออกด้วยผลงาน ในเชิงสัญลักษณ์ จากการที่ได้รับอิทธิพลภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมด้านแนวทางในการทำงานยังไม่ชัดเจน ด้านเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอยังมีความขัดแย้งบางในบางความคิด ที่ต้องการนำเสนอจากการที่ได้ทราบถึงข้อบกพร่องจากระยะช่วงก่อนทำวิทยานิพนธ์ทำให้เริ่มมีการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม มีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดจุดมุ่งหมายมากขึ้น มีเทคนิคจากการทดลองทำพื้นผิวใหม่ และควบคุมการใช้สื่อเทคนิคได้ดีขึ้น พบปัญหาน้อยลง ซึ่งสามารถพอแบ่งเป็นระยะ ได้ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลงานศิลปะมีความชัดเจนในเรื่องเนื้อหา เจาะจงเกี่ยวกับลักษณะของความรัก ความผูกพัน สื่อถึงความอบอุ่น ของครอบครัว เป็นระยะเริ่มจึงมีปัญหาเกี่ยวกับองค์ประกอบทางโครงสร้างที่ไม่ลงตัว

ระยะที่ 2 ปรับเอาข้อบกพร่องในระยะแรกมาแก้ไขปรับปรุง และพัฒนาต่อ

ระยะที่ 3 การทำงาน ในระยะนี้มีความลงตัวมากขึ้น ทั้งในเรื่องของ โครงสร้างและเทคนิควิธีการ มีความอิสระในการทำที่คล่องตัวปัญหาลดลงและแก้ไขได้

ภาพที่ 33 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

เทคนิค สีสผสม (พันผ้า เย็บ)

ขนาด 210x60 เซนติเมตร

ภาพที่ 34 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

เทคนิค สีสผสม (พันผ้า)

ขนาด 170x150 เซนติเมตร

ภาพที่ 35 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

เทคนิค สื่อผสม (พันผ้า)

ขนาด 200x180 เซนติเมตร

2.วิเคราะห์ผลการดำเนินการช่วงการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การพัฒนางานในช่วงวิทยานิพนธ์ ได้นำปัญหาที่พบในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์มาปรับสรุปผลงานทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของรูปแบบ เทคนิควิธีการ และเข้ากับเนื้อหาเรื่องราวมากขึ้น และแก้ไขให้ได้ผลงานที่ ละเอียดมากขึ้น ผลงานวิทยานิพนธ์ มีทั้งหมด 2 ชิ้น ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาผลงานระยะนี้เริ่มสร้างสรรค์โดยการนำรูปทรงมาจัดวางเรียง ให้มีอิสระมากขึ้น คุ่มในเรื่องบรรยากาศด้วยการเลือกลีเสื้อผ้าที่ใกล้เคียงกัน ในการวางฟอร์มมีเล็กใหญ่ บ้างตามลำดับวางให้เกิดความรู้สึกเป็นจังหวะ และให้ความอบอุ่นมากขึ้น

ระยะที่ 2 การสร้าง สรรค์งานวาง ฟอร์ม ให้มีจังหวะ ปรับเปลี่ยนปลอ่ยให้มีความที่ว่างบางช่วง ใช้สีคุมบ้างเป็น ลำดับมีเล็กกลางใหญ่ ปลอ่ยให้หลุดนอกเฟรมบ้างบางช่วงเพิ่มความ เป็นสัญลักษณ์มากขึ้น โดยการนำเอาผ้าถุง ผ้าขาวม้า ในระยะที่ 1 ยังขาดในเรื่องของสัญลักษณ์เริ่มน้อยลง

การสร้างสรรค์ได้พัฒนาทั้งทางด้านมุมมอง บรรยากาศ และการสร้างปรับปรุงในระยะที่ 1-2 ซึ่งปรับใช้ใน 1 ให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงานทั้งทางด้านรูปแบบ และการพัฒนาด้านทักษะทางทัศนศิลป์ เพิ่มมุมมองให้น่าสนใจมากขึ้น เพิ่มสัญลักษณ์ ตามรูปแบบที่ตั้งไว้เพื่อให้เกิดความรู้สึกมากขึ้น

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ” ในกระบวนการของขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูลและศึกษาข้อมูล ทั้งในภาคเอกสารและข้อมูลภาคสนาม เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ที่สามารถอ้างอิงกับแนวคิดและสร้างเป็นจุดยืนของแรงบันดาลใจเพื่อนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ ทั้งเพื่อเป็นการค้นหารูปแบบในการนำเสนอผลงาน โดยการใช้หลักทฤษฎีต่างๆ นำมารวบรวมเป็นตัวตนและถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะเพื่อแสดงมุมมองทัศนคติด้านสัญลักษณ์แห่งความผูกพัน ผ่านอารมณ์ความรู้สึกของตน ให้เกิดความสมบูรณ์และลงตัวตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงาน วิทยานิพนธ์ชุด “สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ”

จากผลงานระยะต่างๆ ในการพัฒนาผลงานมีทั้งข้อดีแล้วข้อเสีย เมื่อปรับปรุงแก้ไขก็สามารถทำให้เป็นการแสดงออกถึงเรื่องของบรรยากาศความรักความผูกพัน ซึ่งหลังจากการปรับเปลี่ยนแล้วทำให้ ข้าพเจ้ารู้สึกกว่าตัวเองมีช่องทางในการพัฒนาศิลปะผลงานต่อไปได้ ซึ่ง จะเห็นได้จากการทำวิทยานิพนธ์ช่วงระยะทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

วิเคราะห์เรื่องราวต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมาย ขอบเขต ตลอดจนวิธีการในการดำเนินงานและพัฒนา
ผลิตภัณฑ์ผลงานตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ดังนี้

ความคิด ผลงาน วิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้ถูกสร้างสรรค์ออกมาโดยการรวบรวมแนวความคิด
เพื่อการพัฒนาทางด้านเทคนิค รูปแบบ เนื้อหา และมุมมอง ในแนวความคิดที่ว่าเพื่อนำเสนอความ
รักความผูกพันของคนในครอบครัว โดยรวบรวมผ่านข้อมูลต่างๆ ทั้งข้อมูลภาคเอกสาร และข้อมูล
ภาคสนาม จากการศึกษา เฝ้าสังเกตจนเกิดการ พัฒนา เพื่อผลงานพัฒนาก้าวหน้าและแตกต่างกัน
ออกไปในแต่ละชิ้นงาน

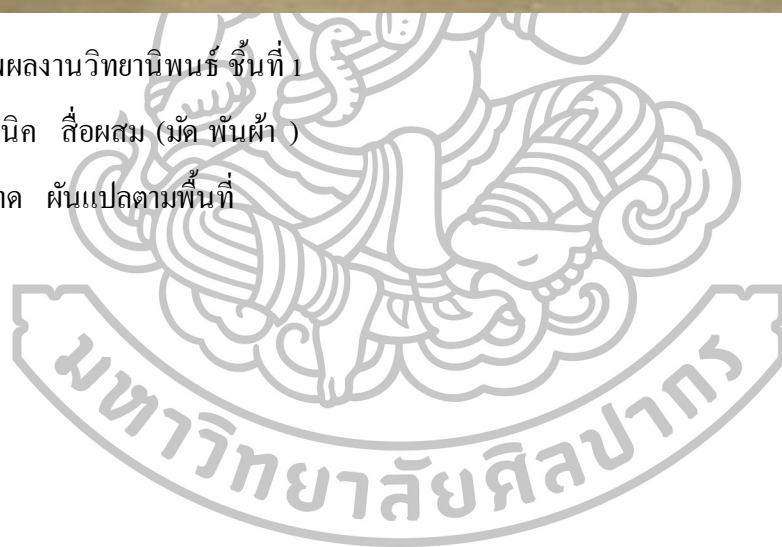
รูปแบบ แสดงออกและนำเสนอเนื้อหาเรื่องราว ออกมาในรูปแบบนามธรรมโดยใช้เทคนิค
สื่อประสม ในการ มัด ม้วน ผ้า เย็บติดเรียงติดกันให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกของความอบอุ่น จัดเรียง
ให้เกิดพื้นที่ว่างบ้างเป็นบางส่วนให้เกิดจังหวะของการวางเรียงผ้าให้ดูน่าสนใจของผลงาน

เทคนิควิธีการ ในการสร้างสร้างสรรค์ ตั้งแต่ก่อนช่วงวิทยานิพนธ์จนถึงช่วงวิทยานิพนธ์
เกิดการพัฒนาด้านเทคนิคไม่มากนัก สร้างสรรค์ผ่านเทคนิคการ มัดผ้า วางเรียงเย็บติดต่อกัน
เป็นจังหวะโดยการเขียนภาพร่าง กำหนดการวางเรียงผ้าให้เป็นจังหวะ จากการมัดเล็ก ๆ ไปจนการ
มัดใหญ่ ๆ วางตามขนาดใช้สีในโทน สีที่ดูอบอุ่น เพื่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นของตัวผลงาน

ผลการแสดงออก จากการแสดงออกของผลงาน สาระทางทัศนธาตุให้ได้คุณภาพที่
สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ให้ความรู้สึกที่เป็นนามธรรม กับผลงานที่ได้สัมผัสและมองเห็นให้เกิดภาพ
จินตนาการขึ้นเอง จุดมุ่งหมาย เพื่อเกิดความรู้สึกของการที่ได้พบเห็นในตัวเอง และเกิดความคิด
ตามซึ่งเป็นเพียงจุดเล็ก ๆ รูปผลงาน สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ แสดงให้เห็นถึงคุณค่าของ
ประสบการณ์ ในเรื่องของความอบอุ่น ความรัก ความผูกพัน ของคนในครอบครัว

ภาพที่ 36 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1
เทคนิค สีสผสม (มัด พันผ้า)
ขนาด ผันแปลตามพื้นที่

ภาพที่ 37 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

เทคนิค สีสผสม (พันผ้า)

ขนาด 210x110 เซนติเมตร

ตารางที่ 2 สรุปผลงานสร้างสรรค์ และการพัฒนาผลงาน

ระยะ	ระยะที่ 1 พ.ศ. 2559	ระยะที่ 2 พ.ศ. 2559	ระยะที่ 3 พ.ศ. 2559	ช่วงวิทยานิพนธ์
ภาพ ผลงาน				
เทคนิค	สื่อผสม (มัด เย็บ ผ้า)	สื่อผสม (มัด เย็บ ผ้า)	สื่อผสม (มัด เย็บ ผ้า)	สื่อผสม (มัด เย็บ ผ้า)
จุดเด่น	ลวดลายการเรียงสี ของผ้า	ลวดลาย การเรียงสีผ้า	ได้มุมมองความเป็นจริง โดยการถ่ายทอดเป็น รูปแบบการเรียงต่อผ้า ให้เป็นเรื่องเป็นด้ายให้ เป็นรูปทรงของจำพئهเจ้า และยาย	มีการพัฒนาในด้านเนื้อหา สี และ รูปทรง ที่มีรายละเอียด มากขึ้น

ตารางที่ 2 สรุปผลงานสร้างสรรค์ และการพัฒนาผลงาน (ต่อ)

การพัฒนา	ทดลองหารูปแบบ หารวิธีการเพื่อให้ในการสร้างสรรค์มีความละเอียดในตัวเอง	ได้รูปแบบวิธีการใหม่และลดการวางที่รุนแรงลดลงจะเห็นได้ว่าสิ่งที่ใจจะไม่หลุดขาด	ได้รูปทรงที่อิสระมากขึ้นไม่มีการปัดขอบด้าน	ความเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงความอบอุ่นมากขึ้น การวางสีที่มีความชัดเจน
ข้อควรปรับปรุง	รูปแบบ และ เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ ที่แสดงออกมายังไม่ชัดเจน	รายละเอียดไม่ชัดเจน เทคนิควิธีการที่แสดงออกน้อยลง	เทคนิควิธีการยังไม่เรียบร้อย การวางสีไม่เป็นในแบบที่ร่าง	รายละเอียดของตัวงาน ยังน้อย และปรับด้านข้างให้เที่ยงตรงมากกว่านี้

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์ผลงาน

สรุปการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้กำหนดหัวข้อเรื่อง สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงาน วิเคราะห์เรื่องราวต่างๆ มีจุดมุ่งหมาย ขอบเขต ตลอดจนวิธีในการดำเนินงานและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผลงานตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ดังนี้

ความคิด ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้ถูกสร้างสรรค์ออกมา โดยการรวบรวมแนวความคิด เพื่อการพัฒนาทางด้านเทคนิค รูปแบบ เนื้อหา และมุมมอง ในแนวความคิดที่ว่าเพื่อนำเสนอความรักความผูกพันของคนในครอบครัว โดยรวบรวมผ่านข้อมูลต่างๆ ทั้งข้อมูลภาคเอกสาร และข้อมูลภาคสนาม จากการศึกษา เฝ้าสังเกตจนเกิดการ พัฒนา เพื่อผลงานพัฒนาก้าวหน้าและแตกต่างกันออกไปในแต่ละชิ้นงาน

รูปแบบ แสดงออกและนำเสนอเนื้อหาเรื่องราว ออกมาในรูปแบบกึ่งนามธรรมโดยใช้เทคนิคสื่อประสม ในการมัดผ้า เย็บติดเรียงติดกันให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกของความอบอุ่น จัดเรียงให้เกิดพื้นที่ว่างบ้างเป็นบางส่วนให้เกิดจังหวะของการวางเรียงผ้าให้ดูน่าสนใจของผลงาน

เทคนิควิธีการ ในการสร้างสรรค์ ตั้งแต่ก่อนช่วงวิทยานิพนธ์จนถึงช่วงวิทยานิพนธ์ เกิดการพัฒนาทางด้านเทคนิคไม่มากนัก สร้างสรรค์ผ่านเทคนิคการ มัดผ้า วางเรียงเย็บติดต่อกันเป็นจังหวะ โดยการเขียนภาพร่าง กำหนดการวางเรียงผ้าให้เป็นจังหวะ จากการมัดเล็กๆ ไปจนการมัดใหญ่ๆ วางตามขนาดใช้สีในโทน สีที่ดูอบอุ่น เพื่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นของตัวผลงาน

ผลการแสดงออก จากการแสดงออกของผลงาน สาระทางทัศนธาตุให้ได้คุณภาพที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นให้ความรู้สึกที่เป็นนามธรรม กับผลงานที่ได้สัมผัสและมองเห็นให้เกิดภาพจินตนาการขึ้นเอง จุดมุ่งหมาย เพื่อเกิดความรู้สึกของการที่ได้พบเห็นในตัวตน และเกิดความคิดตามซึ่งเป็นเพียงจุดเล็ก ๆ รูปผลงาน แสดงให้เห็นถึงคุณค่าของประสบการณ์ ในเรื่องของความอบอุ่น ความรัก ความผูกพัน ของคนในครอบครัว

อภิปราย

ผลงานวิทยานิพนธ์ สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ สร้างสรรค์เพื่อนำเสนอ เนื้อหาสาระเกี่ยวกับความรัก ความผูกพันที่มีต่อครอบครัว เนื่องด้วยหน้าที่การศึกษาทำให้ต้องอยู่ห่างไกลกันแต่ความรักยังคงฝังแน่นจนเกิดเป็นความผูกพัน จนกลายมาเป็นรูปแบบที่สร้างสรรค์เฉพาะตัว ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานด้านเทคนิคสื่อผสม มีจุดเด่นในเรื่องของรูปแบบที่มีความเป็นเอกลักษณ์โดยวิธีการถ่ายทอด ด้วยการใช้เครื่องนุ่งห่มของคนในครอบครัว ที่ผ่านการนำมาแล้วนำมาผูกมัด รัศเย็บสร้างสรรค์เป็นผลงาน ที่สื่อถึงความรู้สึกความรัก ความผูกพัน ความคิดถึงที่มีต่อครอบครัว

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดสัญลักษณ์แห่งความผูกพันในรูปแบบสื่อผสม ซึ่งมีกรรมวิธีโดยการ ใช้เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม เย็บด้วยมือ เรียงผ้าให้ติดกันในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ยังมีจุดที่ยังไม่สมบูรณ์อยู่บ้าง และยังไม่คงที่ คือ ผลงานชิ้นแรก ๆ ยังไม่สมบูรณ์ในเรื่องรูปแบบเท่าที่ควร และจะมีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ในผลงานชิ้นต่อไป และมีการพัฒนาอีกชิ้นต่อไป จะพัฒนาในเรื่องของการนำวัสดุ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ควรคัดสรรคใน เรื่องของเนื้อผ้า ที่จะใช้ในการสร้างสรรค์หากพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นในเรื่องความหลากหลายของสี หรือสร้างสรรค์เป็นชุดที่สวยงาม และเรื่องของเพศ เรื่องของอวัยวะ เพศจะทำให้ผลงานดูมีความน่าสนใจ มีมิติด้านมุมมองแนวคิดให้ผู้ชมผลงานได้ขบคิดหรือซาบซึ้งในคุณค่าของความงามที่ผู้สร้างสรรค์ได้แฝงไว้ในผลงานได้ดีมากกว่านี้

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด สัญลักษณ์แห่งความทรงจำ ได้ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงาน สื่อผสมที่มีรูปแบบเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และแสดงถึงอารมณ์ของความอบอุ่นตามความรู้สึกของข้าพเจ้า และสามารถมีแนวทางในการพัฒนาต่อได้อีกอีกในเรื่องของรูปแบบและแนวคิดที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1.ศึกษาคำรวจข้อมูลในสถาน ที่จริงเพิ่มเติมและ วิเคราะห์ลวดลายผ้าเพื่อการผสมผสานให้ไปตามอริยาบทกับความรู้สึกที่อยู่ภายในให้มากขึ้น

2.การนำเสนอเกี่ยวกับผลงาน ในด้านการใช้สัญลักษณ์เพื่อให้เกิดความรู้สึกควรศึกษา รูปแบบการเลือกใช้วัสดุและเหมาะสมในการถ่ายทอด

3.ควรเข้าใจกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งในด้านแนวความคิด รูปแบบ และวิธีการเพื่อพัฒนาการนำเสนอผลงาน พัฒนารูปแบบ และแนวความคิดให้เที่ยงตรงและตอบสนอง ได้มากกว่านี้

รายการอ้างอิง

ครอบครัว. เข้าถึงเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก

http://jsbg.joseph.ac.th/pm08/alesson/career%20p3/_1.html

ชลุด นิ่มเสมอ. **องค์ประกอบของศิลปะ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2539.

ประวัติความเป็นมาของผ้าภูไท. เข้าถึงเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://www.baanmaha.com/community/threads/4918->

ราชบัณฑิต. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์, 2552.

ศิลปะนามธรรม. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2559. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki.com>

ศิลปะสื่อผสม. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2559. เข้าถึงได้จาก

<https://tanapornsetae5653.wordpress.com/-mixed-media-art/>

Kay Healy. **Coming Home mailing**. (Online). From : <http://kayhealy.blogspot.com> (Research on : 6 March 2013)

Sheila hicks. **Artist Highlights**. (Online). From : www.textileartscenterblog.com sheila-hicks.com. (Research on : 3 March 2013)

_____. **Artist**. From : [www. http://en.wikipedia.org/wiki/Sheila_Hicks.com](http://en.wikipedia.org/wiki/Sheila_Hicks.com). (Research on : 3 March 2013)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวนิลรัตน์ ปัทม

สถานที่เกิด 28 หมู่ที่ 1 ต.โนนยาง อ.หนองสูง จ.มุกดาหาร 49160

เกิด วันจันทร์ ที่ 6 สิงหาคม 2533

E-Mail ninfineart@hotmail.com

การศึกษา

ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านนาหนองแคน จ.มุกดาหาร

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดช้างค้ำแพะ จ.สระบุรี

พ.ศ. 2552 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี (แผนกจิตรศิลป์)

พ.ศ. 2555 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา จิตรกรรม
ภาควิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จ.ปทุมธานี

พ.ศ. 2559 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาทัศนศิลป์ศึกษา
คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ และ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จ.นครปฐม

การแสดงผลงานที่สำคัญ

- 2552 - ผลงานสีน้ำ “ทิวทัศน์และดอกไม้” กลุ่ม กุศลศิลป์
ณ หอศิลป์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- ผลงานสีน้ำมัน “ในหลวง” กลุ่ม กุศลศิลป์
ณ หอศิลป์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- ผลงานวาดเส้น “เส้นแสงแรงศรัทธา” กลุ่ม กุศลศิลป์
ณ หอศิลป์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 2553 - ผลงานสีน้ำมัน วิชาจิตรกรรม 3 ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม กุศลศิลป์

- 2554 ๓ หอศิลป์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 -แสดงงานวิชาสีน้ำมัน วิชาจิตรกรรม 4 ชั้นปีที่ 3 กลุ่มกุศลศิลป์
- 2554 ๓ หอศิลป์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 -แสดงงานสีน้ำ “ก้าวแรกแห่งความฝัน” กลุ่ม อุ้มน้ำ
- ๓ หอศิลป์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 -แสดงงานศิลปกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ ครั้งที่ 1
- 2555 ๓ หอศิลป์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 -ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม UOB PAINTING OF THE YEAR COMPETITION
 ครั้งที่ 3 ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเจ้าฟ้า the national gallery
 -นิทรรศการแสดงผลงาน โครงการสร้างสรรค์ศิลป์ร่วมสมัย ครั้งที่ 3
- ๓ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพ
 -ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 29
- ๓ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติฯ วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
 จังหวัดนครปฐม
- 2556 -ร่วมแสดงผลงาน โครงการนิทรรศการศิลปกรรมเทิดพระเกียรติ
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ครั้งที่ 3 ที่พญา
 -แสดงงานศิลป์พนธ์ ART EXHIBITION ครั้งที่ 22
- 2557 ๓ หอศิลป์G 23 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 -แสดงงาน THE LOST PARADISE OF CHILDHOOD
 (9 ศิลปินหญิงรุ่นใหม่) ๓ หอศิลป์G23 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2559 -แสดงงานวิทยานิพนธ์ ความจริง-นัยใจ IN MY MIND ART THESIS EXHIBITION
 ๓ หอศิลป์เซเว่นรังสิตสร้างสรรค์

เกียรติประวัติ

- 2554 -ร่วมแสดงงานศิลปกรรม คณะศิลปกรรม ครั้งที่ 1
- 2555 -ร่วมโครงการค่ายเยาวชนสรรค์สร้างศิลป์ร่วมสมัย ครั้งที่ 3
ณ บ้านด่านางแล จังหวัดเชียงราย พ.ศ.2555
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม UOB PAINTING OF THE YEAR COMPETITION
ครั้งที่ 3
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 29 พ.ศ. 2555
- 2556 -ร่วมโครงการค่ายเยาวชนสรรค์สร้างศิลป์ร่วมสมัย ครั้งที่ 4
ณ บ้านด่านางแล จังหวัดเชียงราย พ.ศ.2556

